702-93

KAZHAKOOTAM

ज्ञान अनुशासन सहयोग

1992-'93

THE CADET

ANNUAL OF SAINIK SCHOOL KAZHAKOOTAM

The Kazhakootam Cadet

SCHOOL MAGAZINE 1993

SAINIK SCHOOL P. O.
THIRUVANANTHAPURAM, DISTRICT
K E R A L A
695 585

Editorial

Chesterton - the creator of the famous Father Brown stories — had a notorious paunch and was once ridiculed by a heckler for not being up at the front fighting for his country during the dark days of the first world war. Though hurt at this jibe, the jovial Chesterton invited the heckler to come and stand by his side so as to see that he was really 'up at the front'.

We, at the Kazhakootam campus are 'up' and 'in the front', vis-a-vis the time- honoured scholastic path chartered for us by our founding fathers. This fact could be gleaned from the pages of this periodical which apart from providing a slate for the muse muddled toddler, is also a compendium bringing to light the various vicissitudes of a residential school assaying with the art of the possible.

(PCN)

PATRON

Capt (IN) K. Krishnan – Principal

EDITORIAL ADVISER

Prem C Nair (Master)

EDITORS OF LITERARY SECTIONS

English	—	Sri. Prem C Nair
Hindi	—	Sri. M B Vitekar
Malayalam	—	Sri. T G S Panicker

STUDENT EDITORS

English	—	2383	Sunil Kumar P.
Hindi	—	2385	Mehul Mahesh R.
Malayalam	—	2381	Harikrishnan G.

Printing & Block – Making
Vijayanand Printers,
Kazhakuttom

ET SEQUENTIA

I Informatory Section:-

i) The School Staff - Details

ii) Principal's Annual Report

iii) House - Reports

II Literary Section:-

i) English

ii) Hindi

iii) Malayalam

Capt. (IN) K. Krishnan, Principal

Lt. Cdr. S. B. Ray. Headmaster

Capt. R K Nair, Registrar

Mr. K K Viswanathan, Senior Master

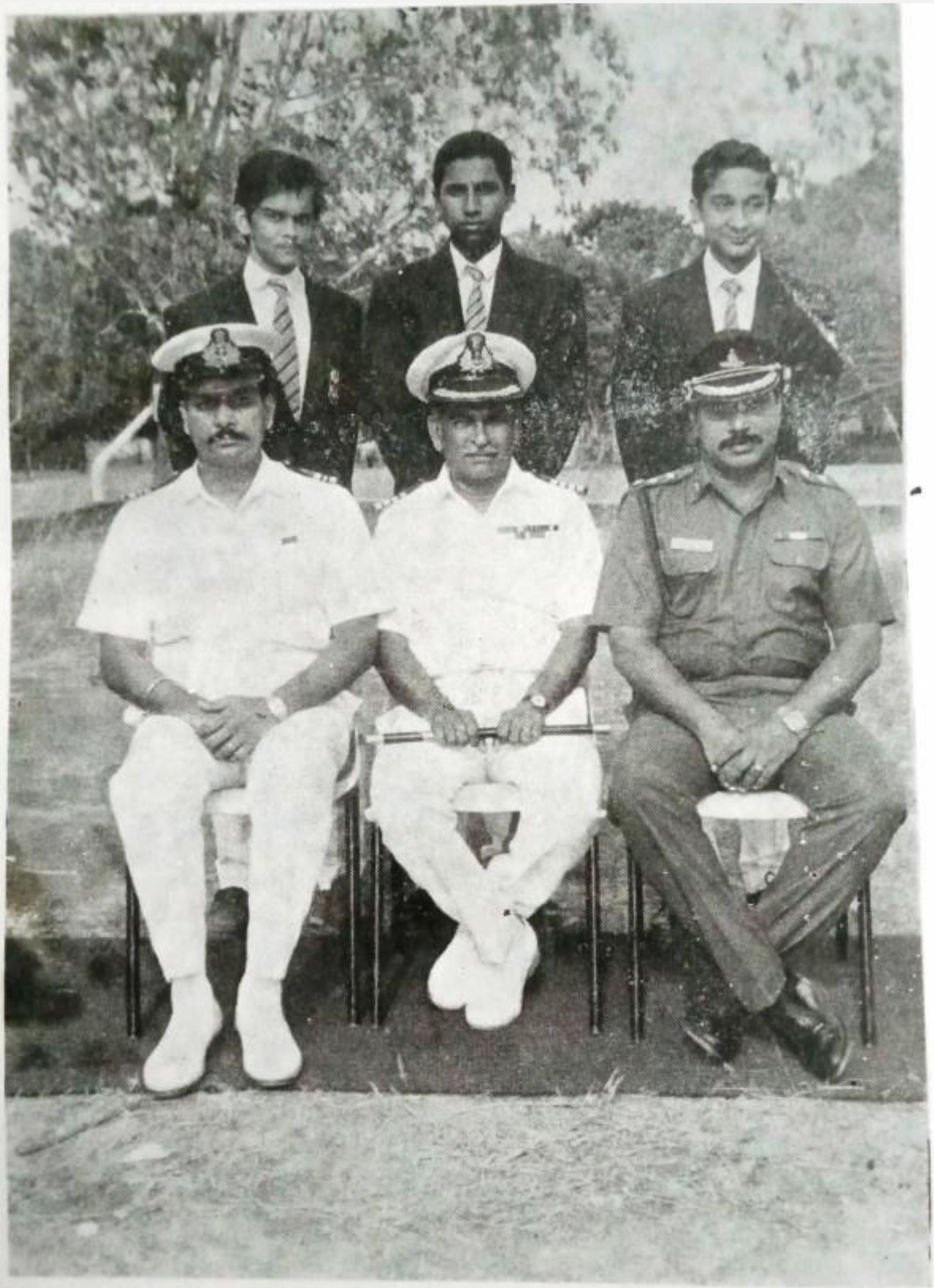

The Editorial Board
Sitting (L to R) Lt. Cdr. Ray (Headmaster)
Capt. (IN) Krishnan (Principal), Capt Nair, (Registrar)
Standing (L to R) Student Editors. Hari Krishnan (Malayalam)
Sunil Kumar (English)
Mehul Mahesh (Hindi)

The Administrative Staff

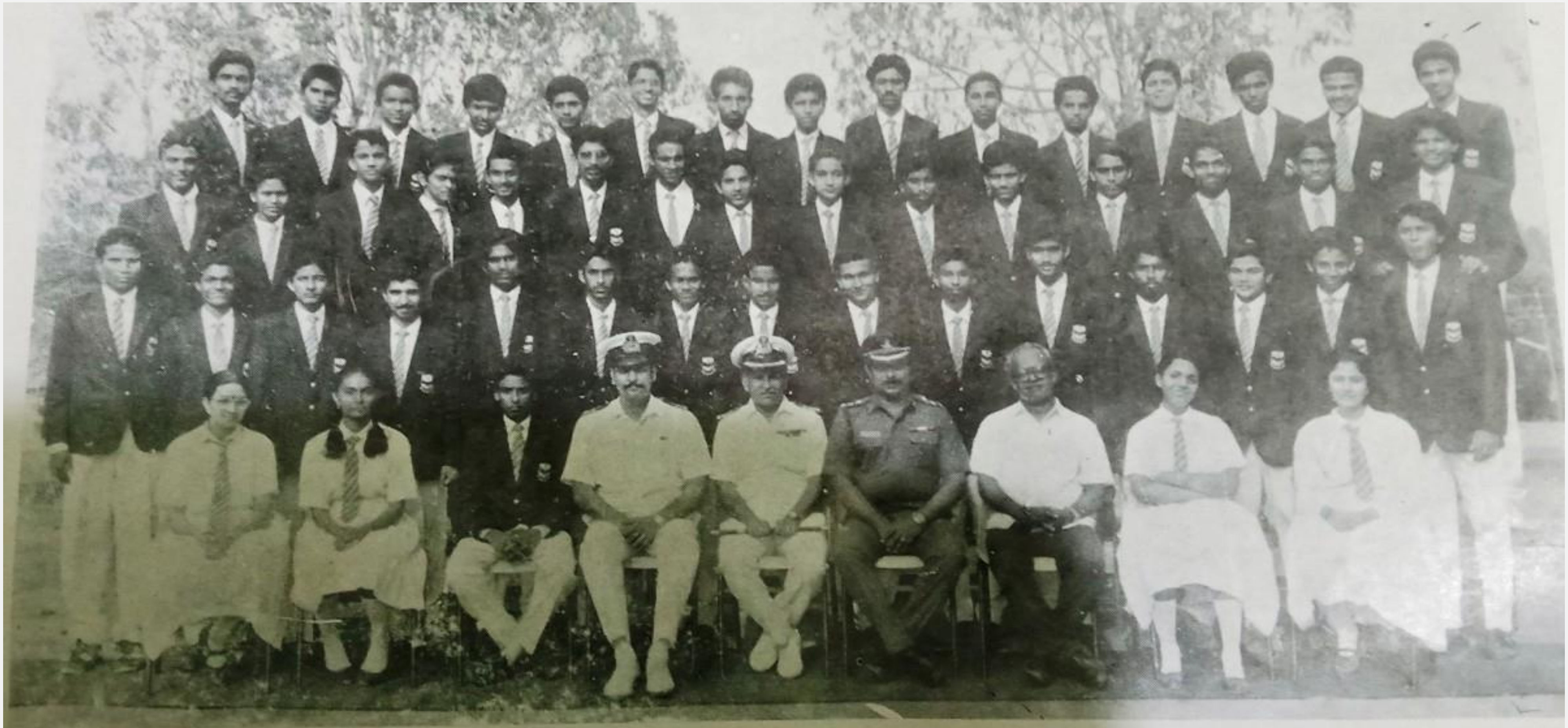

Class XII 1992-93 The Outgoing Students

Prasad House The Senior Cock - House

Nehru House - The Junior Cock - House

BEST IN ACADEMICS-91-92
Standing (L to R) Devaraj M R Swapna Raj R.
Salil V. Jisin P Unnikrishnan,
Naveen N Varma. and Naga Subramoniaym.

Officers & Staff of the Sainik School, NCC Company.

The School Appointment Holdrs 1992-93

School Football Team

School Hockey Team

School Basketball Team

School Volleyball Team

The School Staff

PRINCIPAL — Captain (IN) K. Krishnan, VSM, M. Sc, B. Ed, I (R), MIMA

HEADMASTER — Lt. Cdr. S. B. Ray, M. Sc, B. Ed.

REGISTRAR — Captain R. K. Nair, M. A.

Senior Master — Sri. K. K. Viswanathan, M. A, B. Ed. (Sahitya Retna Parangath)

ACADEMIC STAFF

ENGLISH

Sri. P. Prem Chandran Nair, M. A. M. Ed.
Sri. G. Soman Pillai, M. A., M. Ed, PGDTE.
Sri. S. B. Sasikumar, M. A, B. Ed.
Sri. K. Rajendran, B. A. Ed.
Sri. M. G. Francis, M. A, B. Ed.
Smt. R. Sonia, M. A, B. Ed.

HINDI

Sri. M. B. Vitekar, M. A, B. Ed.
Sri. K. K. Viswanathan, M. A, B. Ed, Sahitya Ratna Parangath.

MALAYALAM

Sri. T. G. Sudhakara Panicker, M. A. B. Ed.
Smt. R. Sandhya. M. A, B. Ed.

SANSKRIT

Sri. G. D. Tekale, M. A. (Skt.), M. A. (Pol.), M. A. (Hin), B Ed.

MATHEMATICS

Sri. S. Harihara Krishna Sharma, M. Sc, B. Ed.
Sri. Cherian K. Kovoor, M. Sc, B. Ed.
Sri. S. Vaidyanatha Sharma, M. Sc, B. Ed.
Sri. P. Kandasamy, M. Sc, M. Ed. (on leave)
Sri. S. Sreekumaran Chettiar, M. Sc. M. Ed. (on leave)
Sri. Roychen Mathew, M. Sc. B. Ed.
Miss. Supriya Rani, M. Sc, B. Ed.

PHYSICS

Sri. K. Sudhir, M Sc. Ed. M. Ed
Smt. B. Radhika, M. Sc. B. Ed
Sri K. V. Sreedharan, M Sc. BEd
Sri. S. R. Ramachandran B. Sc, B. Ed. (lab. assistant)

CHEMISTRY

Sri. M. Premnadh, M. Sc. M. Ed
Sri. Rajan K Varghese, M. A., B. Ed
Sri. N. G. Babu, M. Sc., B. Ed
Smt. Srella Mary, M. Sc, Ed, M. Ed. (lab. assistant)

BIOLOGY

Smt. Mary George, M. Sc., B. Ed
Smt. A. Saraswathy Amma M. A (Hist), M. A. (Psy), B. Ed
Sri. B. Subhash, M Sc. Ed, M Ed; Ph. D
Smt. K. C. Sudha Lekshmi, B. Sc. B. Ed. (lab. assistant)

SOCIAL SCIENCES

Sri. N. G. Thomas, M. A. B. Ed
Sri. T. P. Ramachandran, M. A., B. Ed
Sri. M. K. Poonacha, M. A., B. Ed
Sri. P. K. Ravindranatha Panicker, M. A., B. Ed

ART

Sri. L. Suresh Kumar, B. F. A

PHYSICAL TRAINING

Sri. M. K. Unni Nair, Ex-APTC
Hav R. Kumaran APTC

LIBRARIAN

Sri. Simon Peter, M A B. Lib Sc

CRAFT

Sri. D. Madhavan Asari Cert. ITI

ADMINISTRATIVE STAFF

Dr. Thomas Mathew, M. B. B. S

OFFICE SUPERINTENDENT

P. Gopalakrishnan Nair

ACCOUNTANT

Sri. K. Gopa Kumar, B. Com

QUARTER MASTER

Sri. A. V. Ramachandran

MESS MANAGER

Sri. C. K. Vasu

MATRONS

Smt. Geetha. E
Smt. R. Nalinakumari Amma

NCC

Sub Kishore Chand (Para Regt)
Hav L. Stephen (Madras Regt)
Hav Bahadur Singh (Para Regt)

MAIN OFFICE

Sri. V. Chandra Babu, UDC
Smt. M. R. Sarojini Amma, LDC
Miss. S. Sree Kala

ACCOUNTS SECTION

Sri. M. P. Reghunadanan Thampi
Sri. A. V. Narayanan Nampoothiri, LDC
Smt. Susamma Issac

QUARTER MASTERS SECTION

Sri. K. Madhavan Nambiar, UDC
Sri. K. S. Sabu,
Smt. P. Seetha Lekshmi Amma, LDC
Sri. G. Satheesh Kumar,

NURSING ASSISTANT

Sri. M. Rajasekharan Nair

CATERING ASSISTANT

Sri. Sajimon Joseph

Principals Annual Report (1992-'93)

1. Respected Sri Sukumaran, ladies and gentlemen, and my dear cadets.

2. On the occasion of the 31st Annual Day and prize giving function of the school, on behalf of my students, staff and on my own behalf, I extend to you all a very warm welcome. We feel highly honoured and privileged in having with us today Sri Sukumaran, Chairman Kerala State Film Development Corporation as our chief guest. I extend him a very hearty welcome.

3. Sri Sukumaran needs no introduction. Apart from holding the distinguished appointment as Chairman Kerala State Film Development Corporation, Sri Sukumaran is a renowned film actor and a noted film producer. Prior to joining the films, he worked as a lecturer for 3 years in the Scott Christian College, Nagercoil. He joined the film industry in 1973 and ever since he has acted in nearly 300 Malayalam Films. His very first "Nirmalyam" won the National Award for the Best Picture. He has produced two films of which 'Irakal' won wide acclaim and received several national and State awards.

4 I shall now proceed to give you a brief account of the activities and achievements of the past one year. While doing so, I shall also touch upon other appertaining matters which would be of interest to this august gathering.

New Admission and School Strength

5. In Feb this year, 1260 candidates appeared in the Entrance Examination for admission to Class VI and finally 94 were admitted. The category-wise intake are,

(a)	General Category	— 53
(b)	Defence "	— 24
(c)	SC	— 14
(d)	ST	— 03
	Total	94

6. The school strength as on date is 613 which includes 30 Day scholars.

CBSE Examination - 1991 - 92

7. The performance of the cadets in the AISSE (Std. X) and in the AISSCE (Std. XII) of CBSE has once again been gratifying:-

Class X (All India Secondary School Examination)

Number of students appeared	53
Number students passed	53
Distinction in aggregate	13
First Division	30
Second Division	06
Third Division	Nil

Subject wise distinctions

English	28
Malayalam	26
Mathematics	21
Science	30

Class XII (All India Senior Secondary Certificate Examination)

Number of students appeared	53
Number of students passed	51

(Two cadets passed compartmentally)

Distinctions

Distinctions in aggregate	21
First Division	24
Second Division	08
Third Division	Nil
Subject-wise distinctions	
English	09
Mathematics	04
Physics	24
Chemistry	22
Biology	44

NDA And Competitive Examinations

8. The primary aim of the Sainik Schools is to prepare cadets academically and physically fit for induction into the officer Cadre of the Defence Services. Special coaching classes were conducted for the boys to prepare them for the UPSC written examination as well as for guiding them to face the Services Selection Board. Out of the 48 boys of 1991-92 13 had qualified in the written test. Finally in July 1992, 3 cadets joined the NDA and one cadet joined the Naval Academy in the (10+2) Technical Entry. Others from this batch have placed themselves comfortably into various professional institutions.

9. A disquieting feature in this connection is that some cadets though have been brilliant by any standards, fail in the UPSC examination primarily to avoid taking up a career in the services. I do not know whether such decisions have the backing of their parents. Anyhow it is a matter of scrious concern for all of us and the Sainik School Society is already seized of this problem.

Staff

10. To achieve the aims of the school, we constantly strive to improve the professional standards of our teachers and ensure that the teachers keep themselves abreast with the latest developments in the field of education. Four masters and the librarian attended an In-Service training course at Sujanpur Tira (HP) conducted by the Sainik School Society on a tie up with the NCERT during June. Mr. M Premnadh of the Chemistry Department visited Japan from 08 Oct to 10 Nov under the South Asian Youth Friendship Programme.

Retirements

11. Sri C V Sankaranarayanan, Senior Master, Dr. C K C Nair, Sri S K K Nair and Sri P Mohammed Kunhi retired from service this year after serving the school for almost three decades. We take this opportunity to wish them once again a very happy retired life.

12. In order to strengthen various departments, the school inducted six new teachers during this year. Mr. M G Francis and Mrs. R Sonia joined the English

department. Mr. G Satheesh, Miss O K Supriya Rani and Mr. Roychen Mathewa joined the Maths department, and Mr. K V Sreedharan joined the Physics department.

Work Experience

13. New subjects have been introduced for the Work Experience and classes were conducted as follows:-

Class VI – Home Science

Class VII & VIII – Wood Craft

Class IX – Book Binding

Class X – Electronics

Class XI & XII – Computers.

NCC Activities

14. 75 Cadets accompanied by S/o C K Kovoor and Hav Bahadur singh attended the Combined Annual NCC Training Camp for the Sainik Schools held at Nagrota (J & K) from 07 to 16 Jan. Our cadets performed reasonably well in all the Camp Activities despite the extreme weather conditions prevailing in the Kashmir area, during January. 32 cadets of the school accompanied by two associated NCC Officers underwent training in Pare-sailing from 26 to 30 Sep at the Trivandrum Air port. Three cadets accompanied by Hav L Stephen participated in the Sainik Schools Jungle Safari Trekking. These boys took part in trekking 140 Kms in four days from Munnar to Thekkady. Our contingent also took part in the Independence Day and NCC Day Celebrations and even put up a "Karate Display".

Sports & Games

South Zone Inter Sainik School Sports Meet was revived this year. This school participated in all the games and athletics We won the first position in the Volley-ball and in the Cultural Competitions and the Second position in the Basketball tournament. The School Hockey Team won the St. Thomas Hockey Cup and was also the winners in the District Schools' Hockey Championship held at Trivandrum. Cadets Biju. S and Sumod K. C have been selected for the District Sub-Junior Hockey Team.

16. The Inter-House Competitions in Football, Hockey, Basketball Volleyball, Cricket and Cross-Country were held during the year. Regular and intensive training by qualified coaches was organised for Hockey, Volleyball, Basketball and Athletics. Inter-House Boxing Competition was held from 07 to 10 Oct. The Annual Athletics Meet was held from 02 to 06 Nov. Sri PKK Bava, Hon'ble Minister for PWD, Kerala, was the Chief Guest and gave away the medals and trophies. Handball, an exciting game for the youngsters has been introduced in the chool from this year onwards. A qualified coach has been imparting training to the cadets.

Co-curricular Activities

17. The following co–curricular activities were conducted during this year.

(a) Essay Competition in English, Hindi & Malayalam

(b) Debates in English, Hindi and Malayalam

(c) Declamation Contest in English and Hindi

(d) Recitation Contest in English

(e) Extempore Speech in English and Malayalam

(f) Calligraphy Contest in English

(g) Quiz Competition

(h) Literary and Music Competitions

18. As a part of Onam Celebrations, Inter-Hous "Pookkalam" Floral Decoration Competition was held for the first time in the school.

19. As a regular feature, our cadets also participated in the local competitions like G K., Quiz, Painting, Declamation and various other such competitions.

Children's Day Celebrations

20. All India Radio organised a Children's Cultural programme in the school auditorium on 09 Nov 92. Apart from this school, ten other schools participated. This programme was broadcast by AIR, Trivandrum on the Children's Day.

21. A Fancy Dress Competition was also held in the school on the Children's Day for the first time.

Club Activities

22. (a) Cycling Club

Cycling Club is very active. Sunday outings covering distances varying from 50–80 Kms in groups of 10–12 cadets, are a regular feature.

(b) Swimming Club

Swimming forms an Important pre–requisite for all those who join the Armed Forces. We have arranged the facilities of Water Works Swimming Pool, Trivandrum on every Sunday, for a group of 75 cadets at a time.

(c) The Fine Arts and Music Club

is also very popular among the cadets

(d) Karate Training

Kerate training is being conducted in a very systematic manner. About 150 cadets are undergoing Karate instructions. Our boys have given demonstrations at the Navy Day Celebrations at Cochin and also at the NCC Day Celebrations at Trivandrum.

School Band

23. The school band has been given a facelift. Almost all instruments had been repaired and a few instruments have been added. Plans are also there to from a 30 men band. A parttime instructor has been recruited to conduct the band classes on two days a week. A group of 22 cadets, are presently being trained for the School Band.

Motivational Tours and Excursions

24. 46 students of Class XII accompanied by two masters visited NDA and CME Pune, from 09 to 14 August. 164 cadets of Class VI accompanied by three masters visited Mitraniketan, Vellanad on 26 Sep. 131 Cadets of Class VII accompanied by four masters visited Kerala Ceramics, ond three other factories at Quilon, on 17 Oct. 78 cadets of Class IX accompanied by two masters visted Cochin, and had a "A Day out At Sea" on board INS Jamuna on 18 Nov. 48 cadets accompanied by Capt R K Nair, Registrar visited Naval Academy, Naval Air Station INS Hansa and the Hydrographic School at Goa. Class X cadets accompanied by Lt Cdr SB Ray, Headmaster are expected to visit the OTA Madras and other Service Establishments during 12 to 16 Jan next year. A visit to the palm grove islands of

25. Apart from the class tours, Sainik School contingent consisting of 64 cadets and four instructors took part in the Navy Week 1992 Celebrations at Cochin. A group of 50 cadets attended the camp fire of the Sainik Schools Jungle Safari held at Thekkady on 10 Nov.

Guest Speakers

26. This year we introduced the system of inviting guest speakers for the Morning Assemblies. The following guests so far addressed the cadets :-

(a) Brig. MJS Bains, AVSM DDG, NCC Kerala & Lakshadweep

(b) Cdr M T Abraham (Retd) Bursar, Lovedale Public School, Ooty

(c) Commodore G Ramachandran, NOIC Lakshadweep and OC Naval Academy Project

(d) Dr. Ayyappa Panicker, Educationist and Writer

(e) Prof. Nabeesa Ummal, Educationist

(f) Sri K Viswanathan, Director, Mitraniketan, Vellanad,

Visits

27. The following distinguished personalities visited the school :-

(a) Sri K A Nambiar, Addl. Secretary, Ministry of Defence

(b) Sri Jose Cyriac IAS, Honorary Secretary, Sainik Schools Society, Ministry of Defence, New Delhi.

Maintenance and Repair of School Buildings

28. I must express my profound thanks to the Minister for PWD, Govt of Kerala and other officers of the PWD for taking active interest in the maintenance of the school buildings for the first time. Extensive repair work has been carried out in the School Cadet's Mess, dormitories and the school auditorium. We have been promised that many other repair works would follow. The kitchen of the Cadet's Mess has been modernised. The school bakery was re-commissioned on 22 Sep after a span of 15 years of non-functioning.

Improvements in the school

29. A major financial achievement this year is the enhancement of the scholarship amount from 7500 to 11000 p. a. and also proportionate increase in catering allowance for the cadets. In case the present inflationary trends do not remain permanent, the quality and quantity of the food served to the boys, we are sure, will definitely improve. Other improvements made in the school are.

(a) Fibre-foam mattresses have been added in selected dormitories as a part of ongoing change.

(b) All the class-rooms have been fitted with tube lights.

Problem Areas

30. It is also part of my duty to bring out some of the problems faced by the school :-

(a) School Security
The security of the school has of of late been far from satisfactory. Tree felling, cattle grazing, attempt at encroachment and thefts have become very common. The security of the families as well as school property is now in the hands of God. The answer for removing this unhappy state lies in providing the school a boundary wall around the entire campus.

(b) The school is facing acute shortage of water during the summer season. Though the Govt has promised two tube-wells inside the campus, it has so far remained only on paper.

(c) Even after 30 years of existence, the Central Tower of the Academic Block is still awaiting completion.

31. The Chief Minister was kind enough to convene a meeting on our request to sort out the problems being faced by the school. We are hopeful that things would start moving soon.

32. I have given you a brief resume of the school activities during the year under review. Whatever we have achieved has been due to the hard work and the dedication of members of my staff. I have also received ample co-operation from the parents. I will be failing in my duty if I do not mention the names of two of them namely Smt. K. Rosakutty Teacher and Sri. K. Raghavan Master, both sitting MLAs. My profound thanks are also to the Hon'ble Chief Minister of Kerala Sri. K. Karunakaran, the Hon'ble Minister for Finance–Sri K Oomman Chandy, the Hon'ble Minister for Education Sri E T Mohammed Basheer and also to Hon'ble Minister for PWD– Sri P K K Bava, for evincing keen interest in the affairs of the school. My special gratitude to Brig. MJS Bains, DDG NCC, Mr. SC Kuckreja, Addl DIG, CRPF, Pallipuram, and Dr. M L Kamalesh, Principal, LNCPE for being always ready to help us whenever we had approached them.

33. Before I conclude, I would like to highlight our efforts on an important factor-the human capital. The concept of integrated education which permeates the contents of instruction imparted by us, is a judicious blend of scholastic discipline, physical fitness and leadership training. The end product is intended to be a wholesome youth and well rounded personality, suave, sturdy zestful and self-assured who is possessed of a national outlook. The surest way of bringing about this development is by urging the young to pursue quality and excellence. By providing a suitable environment and an organised tough routine, we aim at producing men of character and potential for leadership. I would like to emphasise that Sainik School Kazhakootam, since its inception has stayed on this chartered course with admirable distinction, and will contiune to do so.

34. On the 31 st Annual Day, I extend my felicitations to all prize winners. I also thank all the guests and parents present for today's function.

My salutations to all of you.

Thank You.

Dormitory Jottings

Ashoka Seniors

House Master : Mr. B. Subash

Attached Master : Mr. G. D. Tekale

House Captain 2369 Raj Mohan

Prefects 2417 Thomas Mathew

2374 Saril Kumar V P

Though the year began on a bright note for the Ashokians, it soon became apparent that they were flattering themselves only to be deceived in the end; this despite the fact that the School Captain Robins Mathew, Vice Captains Raj Mohan and Mehul R Mahesh were all from the Ashoka fraterniy. But as events turned out later, this was an elusiva hat trick which was too good to have any lasting impact.

In the cocurricular competition Naveen Varma, Mehul Mahesh and Robins Mathew carved out positions for themselves. They notched top ratings in the Essay Writing and Declamation contests. Raj Mohan, Robins Mathew and Ashok M. G. were the stalwarts in the Games field as the trophy for Hockey came to the bastions of the House, while Boxing. Cricket and Volley ball found the Ashokians only a shade wanting– despite Praveen K. L and Thomas Mathew being adjudged the 'Best Boxer' and' Best Losers' in the competitions. Raj Mohan heaved the Shotput to a record distance in the Athletic Meet and Ashok M. G. ran the Cross Country race of his life, while K. R. Ajith was the champion athlete in the 'B' group; but all this was not good enough to lift the overall Athletic Trophy. The consolation however is that individual Ashokians reaped a rich harvest. Robins Mathew was adjudged the 'Best Cadet of the year while Mehul R Mahesh notched the trophy for 'Exemplary Behaviour and Raj Mohan, the Best Sportsman of the year; the school 'Blues' too found recipients in Saril Kumar and Thomas Mathew for Football and Hockey respectively.

Ashoka Juniors

House Master	N. G. Babu
Attached Master	Mr. G. Satheesh
House Captain	2385 Mehul R Mahesh
Prefects	2445 Sumit V Menon
	2693 Rajish M R

For the Ashoka Juniors it was a climb down from their euphoric state of the previous year. Akhilesh Menon, Manu B C, Abhilash, Biju, Gijo Kurikesu and Ajithkumar made an attempt to steal thunder in the co-curricular field but their attempts, while being commendable individually, could not merit conspicuous positions in the over all rankings.

Mohammed Kalam, Blessen C K, Abhilash R Rajeekanth, Manu B C and Justine expectedly did very well in the Games field and in the Boxing ring. They were even instrumental in notching the "P. T." trophy, apart from hauling a number of medals in the Athletic Meet. On the whole the monarchical might of the House sname sake was no where to be felt this year.

The Nehru Seniors

House Master	Mr. K. Rajendran
Attached Masters	Mr. M. B Vinekar
	Mr. C. K. Kovoor
House Captain	2340 Ajith Gopal
Prefects	2278 Linesh Jacob
	2067 R. Swapana Raj

The Nehruvian ramparts were conspicuously lacking in the zeal normally associated with them; yet tangible successes there were: the trophy for having the best aggregate in the number of boys joining the NDA from a House was theirs and also the 'runners-up' position in the reckoning of the 'Academics Trophy.

Individually, however there were a few sparks—Rajesh R, Jayaraj and Biju V S acquitted themselves well in the 'Boxing Tournament, while Anwar splashed his colours on the canvas to win the first prize. Swapana Raj climbed to the topmost rung in the academics ratings.

Again the School Hockey team had more than her share of Nehruvians; Jojo P A, Pramod, Rajeev R and Binil played a major role in the school bagging the South Zone Sainik School Championships.

Nehru Juniors

House Master : Mr. S. B. Sasi Kumar

Attached Masters : Mrs A Saraswathi Amma

Mr. L. Suresh Kumar

House Captain 2412 Laljith S

2450 Salil V

2543 Anoop Krishnan

Unlike the Seniors the Juniors showed tremendous promise in the manner in which they went about their business, vis-a-vis, the various competitions. Abhilash A M Mithun Sasi and Naveen P N launched the House with impressionable successes in the Recitation contests while R. K Vivek's attempt turned out to be the best English Essay in the respective contest.

In the Games arena it was roses all the way for the House; apart from bagging the Championships in Football, Cricket and Hockey, and consequently the 'Games' trophy, the team Championships in Athletics and the Cross Country Run, also found themselves among the spoils of the House. Agosh P and Shamnad S are the athletes to be watched for, while Sebin Jose was the pugilist instrumental in the House lifting the Boxing Trophy. Thus it was no surprise when the "Cleanest House" Trophy preceded the 'Cock House Trophy' on the Annual Day—the Cock certainiy crowing loud and clear in this Junior House this year.

Prasad Seniors

House Master : Mr. M. K. Poonacha

Attached Masters Dr. C. K. C. Nair

Mr. P. M. Girish

House Captain 2383 Sunil Kumar P

Prefects 2387 Anil Kumar J

2264 Rojan Abraham

It was another year when the green banners of the Prasadian fortress was seen fluttering far and high over the school campus; and at the end of the year if the Cock House Trophy found its niche in the ramparts of the House, it was just another forseen climax.

The year began on a pleasing note as the efforts of Shyam V Srivatsa, Sunil Kumar Jojomon, Harikrishnan and Saju brought the House the cocurricular trophy, as in the debates and essay writing competitions they had no equals. Even in the light music competition, Jaina M K and Martin Thomas expressed best the inexpressible in the music competition while Rajesh Das did the House proud with his painting brush.

Again with cadets like M Mahesh and Jimmy John (2nd and 3rd in AISSC Exams) and Jojomon (3rd AISS Exams) the over all academic performance was the best among the Senior Houses.

In the Games field too, the House had reason to be satisfid-they tucked away under their belts the trophies for Foot-ball, Volleyball and Cricket and in the process, saw Binoy D. S. getting his 'School Colours' for Volleyball. The Inter House Drill competition too, went the Prasadian way; What eluded the firm hands of the Prasadians were the shining trophies for the Cross Country Run, the Athletics and Boxing Championships, but then these losses were tantalizingly close.

Prasad Juniors

House Master : Mr. P. K. R. Panicker

Attached Masters Mr. T. P. Ramachandran

Mr. S. V. Sarma

Mrs. R. Sonia

House Captain : 2372 Shaiju T Joseph

Prefects 2470 Bobby Krishnan

2583 Rajeev R Nair

It has not been a rewarding year despite the standards set for them by their seniors. There were a few sparks, when Ranjith P D out classed others to win the South Zone Painting competition and Prajith Varma moderated his voice for the recitation competition. In the Games field, apart from R Amith's scintillating performance

in the Cross Country Run and the bagging of the trophy for "Drill" there was nothing much to munch on, save the lessons to be put to use next year.

In the overall reckoning for the "Cock House Trophy", the House finished runners-up to the Prasad Seniors; but this does not tell the whole story of the records of some sort that they had achieved. In winning the Cross Country Run this year, the House accomplished a 'hat trick' of successes, while the Boxing Trophy the Games Trophy and the "PT Trophy found their niches for the second consecutive year in the House. Thus Joe Jacob and Rose Chandran of the House were honoured with the captaincy of the school Basketball and Hockey teams after their performances in the Inter House Competitions. The 'Trophy' for the cleanent House too came the Shivajian way; since cleanliness is next to godliness, it would be godliness that they would be in search of, in the next year.

Shivaji Seniors

House Master	:	Mr. Rajan Varghese
Attached Masters		Mr. Prem C Nair
		Mr. T. G. S. Panicker
House Captain	2364	Rajesh Kumar C. K.
Prefects	2325	Rose Chandran D
	2228	Shibu Kumar P. G.

Shivaji Juniors

House Master	:	Mr. G. Soman Pillai
Attached Master		Mr. M. Premnadh
		Mrs R. Sandhya
House Captain	2411	Joe Jacob
Prefects	2448	Rahul Nath R
	2611	Cijal Lawerence.

That the Shivaji fraternity was not lacking in talent in the cocurricular competitions was shown by the Juniors. While the Seniors reaped rich harvests in the sporting arena, the juniors amassed trophies in the debating, extempore speech and in the essay writing competitions. Overall, it was due to the efforts of Harshan, Gopakumar Vinu Anurag and Anish Mathew that the trophy for cocurricular activities for the Junior Houses came back to the House. From this launching it was a matter of time before the principal architects Vikas Nair, P. Ashok, R. Anoop, Sajith Raja, Justin Joy, Sabin Chandy, Dev Raj and Harshan took over to bring home the trophy for academics. Even in the fine-arts side, the House had its representative, P Sreejith who won the first prize in the South Zone Sainik School Cultural Competitions.

Vallathol House

(Sub junior House)

House Master		Mr. K. K. Viswanathan
Attached Masters		Mrs. B. Radhika
		Mr. M. G. Francis
Matron		Mrs. Nalina Kumari
House Captain	2375	Lal Prakash
Prefects	2473	Suresh Kumar
	2798	R. Anoop

The Sub junior House created a record of some sorts by bagging all the trophies instituted for their competitions. Their performances were outstanding particularly in Games and in Athletics where Badushah, Bobby Ipe, Biji lal and Aswin showed their mettle in the various track and ficld events.

In the cocurricular contests Arun M Jairaj and Kevin Nelson recited their poems and won accolades. This was followed by the House bagging the trophy for Academics and later the trophy for the 'Cleanest Sub junior House'. The performances of Naga Subramonium, Amol Antony Jose, Siby K Joseph and Shyam Mohan in the academics field are indeed praiseworthy. Other names that showed promise for a conspicuous 'Sainik' career in the school in the years to come are T P Javed Ahamed, Varghese Joy, Praveen, Harikumar, Aswin S, Nizam Ali, Muralidas Menon, Arun Nair and G. Lukachan. They certainly stood apart in the ceremony of initiation in this first year of theirs and that augurs well for the future.

Veluthampi House

(Sub junior House)

House Master		Mrs. Mary George
Attached Masters		Mr. M. G. Thomas
		Miss. O. K. Supriya Rani
House Captain	2368	Tenny Sebastian
Prefects	2461	Rajeev R
	2528	Nirmal K. R

The novitiates of this subjunior House took a shade longer in settling down and as a result were not in their elements during the greater part of the year. There were some exceptions, as when Thomas Vincent, Kiran C, Harish Chandra, Nitty S Mathew and Rojy Varghese took their academics very seriously and walked away with excellent performances, but the 'fortyniners' as that was their strength—would most certainly be striking gold in the years to come as, late beginners are lasting achievers.

English Literary Section

A Distant Places and near Journeys

(a) Atlantis The Lost City — Shyam V. S.
(b) My first Vacation — Sunil J. G.
(c) The Essel World — Sundeep Kumar
(d) Picnic to Veli — Thomas Vincent
(e) Navy Day Celebrations — Sajit Raja
(f) Visit to Cochin — Naveen N Varma
(g) A Visit to Mitraniketan — Harish Chandra

B Cross Word Puzzle — PCN

C Biography

(a) Stephen Hawking - A living legend — Devatha P Nair
(b) Superman — Pratheek G Thomas

D Generalia

(a) At my Own Funeral — Justin Joy
(b) Population-the Vampire that Haunts India — Akhilesh Menon
(c) Need for Unity — Arun Kumar M. K.
(d) Learning and Humility — Mrs. R. Sonia

E Saying it in Verse

(a) What has happened, has happened — Prashant and Naga Subramoniam
(b) Butterfly — Rahul
(c) Beauty — Jairam R
(d) The Lovers Death — P. M. Girish
(e) The Master — PCN

F Advertisements and Acknowledgements.

Atlantis-The Lost City

Shyam V Srivatsa
Roll No. 2376
Age 17 yrs

Every one would have heard about the lost city of Atlantis. Legends tell us that it was a city that disappeared after a series of natural disasters like earth-quakes and finally totally swallowed up by the sea.

There are very interesting theories to prove that such a place did exist which today is a part of " Pathalam ". Both Judaism and Hinduism talk about a place that was eventually swallowed up by a great deluge. The Bible tells us about the Prophet Noah, who at the behest of God, constructed an ark to escape the great flood, an ark which was to house just a pair of all the different animals. The Puranas in India mention how the vedas or the book of knowledge was saved by a ship by Manu.

Other than the Semitics and the Indians, the Mayans of South America too tell us that they are the descendents of a people who were the only survivors of a great deluge that destroyed their civilisation.

Different psychics have had different things to say about Atlantis.

A famous American psychic said that Atlantis was scientifically more advanced than our civilization is today. He also said that Atlantis followed a kind of slavery using hypnosis; (like Haiti - where voodoo is practised.) He also says they used crystals harncssing solar energy to run their civilization. Back near home there is a famed lost city of Poompuhar mentioned in Sangam literature which existed on the coast of present day Tamil Nadu. According to Swami Vivekananda the builder of modern India, this Poompuhar is none other than Atlantis. It also says that vedic mantric science is inherited from their civilization. There have been many hypotheses by modern historians as to the location of Atlantis. Crete has been one of their suggestions. But Crete was never buried by the sea.

It is interesting to note that the puranas predict another great deluge which would drown masses of land and destroy almost every thing – something not dissimilar to what we fear today - the Green House Effect.

It mav be said that the ancient Indians and Mayans were myth believers and that Atlantis is nothing but a legend.

But who can explain the science behind the vedic mantras, the fact that rain inevitably falls whenever certain poojas are performed. The fact that an accurate description of the effects of a nuclear bomb and its fallout and what to do in such a case, is described accurately in the Mahabharata.

That there exists formulae for advanced glasses for specific uses were some of the facts which have been proved in the Birla Institute of Technology

Erich Von Daniken attributes all these to his gods – the 'men' from outer space. It is much easier to think of an Atlantis more advanced than what we are today.

It can only be hoped that enough rema of this civilization - the 'cradle of manki for it to be discovered and for us learn from it

Till then we shall go on speculati as there is even a theory that it was depraved city and so God had destroy it, like Gomorra and Sodom.

QUAINT QUIBBLES

a) Keralites eat all fish they can and what they can't they *can*

b) An archaeologist is one whose career lies in ruins

c) The statue has a hand that is II inches long. If it was an inch longer the hand would be a *foot*

d) An ambassador is one who *lies* abroad for the good of his country.

e) My undertaker is my best friend as he would be the last to let me down.

My First Vacation

Sunil Jose Gregory
Roll No. 2731
Age 12 yrs

Get up, get up .... the House Captain shouted. But this had no impact because all of us had been up and ready.

At last the long awaited holidays came. We had been thinking about it from the very first day of the term. Infact every-time we touched the diary, I used to take a special look at this date.

On the last day of the term we had a special film show. I was sorry to leave my friends for a short time but my eagerness to get home over looked this sorrow. This film was over by 10 0' clock and we were in bed by 10.30. But I could not sleep. We were to get up at 3 '0' clock. The whole house was ready by that time. We were to have our breakfast early and lunch served to us in packets. We couldn't eat anything. We did not mind it. We had been given pocket money for expenditure during the journey. Buses arranged to take us to the railway station, were parked infront of the mess hall. We rushed to them but only the lucky ones got the comfor-table seats.

The early morning cool breeze made us sleepy in the bus. It was fun to watch people dozing. We reached Thiruvananthapuram Central Railway Station by 5.30 AM. Another adventure awaited us there. We had to secure seats in the train. People had started crowding the railway station already.

We planned to make merry in the train but alas, the idea was foiled as all of us could not get seats in the same compartment.

The much awaited train journey began. We were all beaming with joy. We exchanged jokes as recollection of the last term filled our minds. Not long after we thought of our lunch packets. We finished it before we started spending our pocket money. We began to spend lavishly buying anything the vendor brought.

From Varkala onwards we started bidding farewell to our friends who got down at their home stations. I reached Wadakkenchery at 12.45 where my parents were waiting for me. My brother was waiting for my company at home to start learning cycling.

Later I found out that cycling was not easy to learn. I was making head-long dives rather than cycling and I wondered whether the world famous divers had to learn cycling before diving. By the time I mastered the art, I had plenty of marks on my legs and hands.

The holidays were hectic with lots of activities. My parents would probably have heaved a sigh of relief when the vacations came to an end.

My First Vacation

Sunil Jose Gregory
Roll No. 2731
Age 12 yrs

Get up, get up .... the House Captain shouted. But this had no impact because all of us had been up and ready.

At last the long awaited holidays came. We had been thinking about it from the very first day of the term. Infact every-time we touched the diary, I used to take a special look at this date.

On the last day of the term we had a special film show. I was sorry to leave my friends for a short time but my eagerness to get home over looked this sorrow. This film was over by 10 0' clock and we were in bed by 10.30. But I could not sleep. We were to get up at 3 '0' clock. The whole house was ready by that time. We were to have our breakfast early and lunch served to us in packets. We couldn't eat anything. We did not mind it. We had been given pocket money for expenditure during the journey. Buses arranged to take us to the railway station, were parked infront of the mess hall. We rushed to them but only the lucky ones got the comfortable seats.

The early morning cool breeze made us sleepy in the bus. It was fun to watch people dozing. We reached Thiruvananthapuram Central Railway Station by 5.30 AM. Another adventure awaited us there. We had to secure seats in the train. People had started crowding the railway station already.

We planned to make merry in the train but alas, the idea was foiled as all of us could not get seats in the same compartment.

The much awaited train journey began. We were all beaming with joy. We exchanged jokes as recollection of the last term filled our minds. Not long after we thought of our lunch packets. We finished it before we started spending our pocket money. We began to spend lavishly buying anything the vendor brought.

From Varkala onwards we started bidding farewell to our friends who got down at their home stations. I reached Wadakkenchery at 12.45 where my parents were waiting for me. My brother was waiting for my company at home to start learning cycling.

Later I found out that cycling was not easy to learn. I was making head-long dives rather than cycling and I wondered whether the world famous divers had to learn cycling before diving. By the time I mastered the art, I had plenty of marks on my legs and hands.

The holidays were hectic with lots of activities. My parents would probably have heaved a sigh of relief when the vacations came to an end.

A Trip to Essel World

Sundeep Kumar
Roll No. 2833
Age 12 yrs

Essel World is in Bombay. It is like a Disneyland. It is in an Island. We have to go by boat. We have two places from which we can go by boat. If we go there we children don't feel like coming back. There are many items to play with such as zipper Dipper, Bumping car, Rock and Roll Music Train, cater pillar, rainbow, aquatic dive, etc. While we play we don't feel like eating anything. I have experienced this feeling twice.

Bumping car is a car in which we can sit and drive and if we clash with another car nothing would happen. But we must try not to do so. Rock and Roll is a round drum in which we sit and the drum would be attached to a long pole and the pole to a machine. When the machine starts the pole starts rotating and the drum starts rolling. There are many other things like that. Then there is a mirror maze. As we enter we find many mirrors and we have to find the way to come out. Once I thought that it was the way and I hit against a mirror. Then I went another way. We get confused. Then there is hedge maze. There is an entrance and instead of mirrors, we find a special type of plant. It's leaf would be like a stick. It would be crowded. Here also we have to find our way out and would be a little confused. Then there is the' Haunted Hotel' In this a model of a skeleton would be kept inside a room like structure covered with glass in front. When we walk, suddenly a light would burn inside the structure and when we look we would see a ghost moving. Some boys would be frightened to see it. Then there are many other things. We don't feel like coming back home. It is a very entertaining place.

A Question of Punctuation

A class of boys and girls were asked to punctuate the following sentence— "man without his woman is an animal".
The boys in the class did it as follows—"Man without, his woman is an animal".
The girls in the class did it as follows – "Man without his woman,is an animal".

A Picnic to Veli

Thomas Vincent
Roll No. 2983
Age 10 yrs

We went to Veli on a picnic organised by our school on 11 th July 1992. We left the school by 8. 15 a. m. and reached Aakulam Lake side at Veli by 9. 15 a. m. We had an enjoyable time looking at the beautiful sights at the boat house lake.

Then we went for a trip by boat in the Aakulam lake. After the trip we had our lunch which was brought from the school. After lunch we went to the seashore and played games, and later we had a small entertainment programme. Some of us cracked jokes and sang songs.

After the programme, we had our tea. We went back to the School by 5 p. m. I would like to thank the Principal for giving us an opportunity to go to the Aakulam lake side.

Journeys–Think It Over

1. A voyage to a destination, wherever it may be, is also a voyage inside oneself; even as a cyclone carries along with it the centre in which it must ultimately come to rest

Laurens Van Der Post.

2. No one has yet fathomed just what constitutes happiness. It is never the present always the future. A trip is a journey in to the future, a hunting after happiness.

Dr. Wilhelm Stekhel.

A Trip to Kochi Naval Base for the Navy Week Celebrations

Sajit Raja
Roll No. 2531
Age 15 yrs

It was on a fine morning on the first of December that we bid good-bye to the school for a week. We had a fairly good time in the train on our journey, and we reached the Base. (INS VENDURUTHY). Once inside the base we had another two more kilometres to our block. We stayed at the Sea Man Ship School Block (SMSSB).

The SMSSB is a five storeyed building and we had a tough time climbing the stairs at least five times a day, because we were accommodated on the fifth floor.

On reaching the SMSSB we had a nice nap and afterwards lunch. After lunch we went to the command stadium where we practised for our various programmes. The command stadium is a very large stadium with a gallery to accommodate about 1500 people at a time. The Base was open to the public during the Navy Day celebrations. Opposite to the command stadium there was a swimming pool in which there was a diving display. Some of us watched this. About fifty divers both men and women from an appreciable height showed their talents in diving. After this we freshened up and were on our way to the carnival ground, The carnival ground is a raised platform which is about double the size of our parade ground. This ground is used only during the Navy Week Celebrations and otherwise it remains empty. In the carnival ground there were, I should say, all sorts of gambling games. There were also some useful things like,exhibitions of each and every department of the Navy. There were also wet canteens and food stalls, from which the smell itself would make you lick your lips. Moreover, they were very cheap too. The food at the SMSSR was also excellent.

After the carnival some of us went for for a film in the Base itself. The auditorium cum theatre of the Base "SAGARIKA" is a very admirable one. When we went there the film festival was going on and as its of the Base the tickets were also very cheap. The next day also everything went on as usual that is on second. On the 3 rd we got out of bed early and after our daily ablutions we had an early breakfast. After breakfast we had our practice in the command stadium, as usual hot a bit early than on the other days. After the practice we were allowed to go to Ernakulam city. Most of us watched the latest films there. On 4 th December the Navy Day, we were free during the day because we had to put up our final programme on that day. The Governor had arrived at about 1800 hours and after this there was the National Anthem. Then the programmes started, the first set of programmes included KARATE and KOLLUKALLI

from our school, gymnastics by the Naval Aviation School and formation by the Naval Public School (Senior Division) all at the same time. The next programme was a mass P. T display by the Naval Public School (Junior Division). After this there was a motorcycle riding display in which there was a man on a motorcycle in the front who was the leader and followed by 3 motorcyclists, each in a row; there were 3 such rows and behind all of them was one motorcyclist, all together making 14 motorcyclists. They showed a number of feats on the motorcycle, and best of all, the leader opened the throttle of his motorcycle to the maximum and broke through a wall which was not actually plastered but kept overlapped in the shape of a wall.

After this it was the turn of the Band, which by its music won the hearts of everyone. Then there was sunset at about 1830 hours when the flag was lowered. After this there was a torch-light display by the Naval Signal School. And lastly the most interesting part of the programme, fireworks, which was an excellent show. All this time the public was crowding in hundreds outside the stadium, but none of them were let in.

And on the next day morning we left for home, richer by every bit of experience we had.

Education

Education is a matter of holding a balance between discipline and laxity, between over-solicitude and neglect, between spartanism and indulgence, between attachment and independence : that is true in one's self development and true in the selections of parent and teacher, too. There is no single prescribed path for creating this equilibrium; and the right measure for one moment will be the wrong measure for the next.

Lewis Mumford
'Green Memories'

A Trip to Cochin

Naveen N Varma
Roll No. 2676
Age 14 yrs

75 cadets of class IX boarded the school bus at 1·30 p. m. on 18th November for the 5 hour trip to the Cochin Naval Base. We spent the journey by singing songs as well as by listening as a recorder too was taken along. In between we had a brief halt for tea. We reached the naval base at 7 p. m. We were accommodated at the seaman ship school block. From the floor on which we received sleeping quarters we could see far around. The peace of the base was constantly shattered by the roar of jet engines landing and taking off from the naval airfield, which was a stones throw away. The next day as dawn broke over the eastern sky we got ready and moved to the south Jetty of the base which is christened INS VENDURUTHY. We boarded INS JAMUNA and set sail at 9·30 a. m. INS JAMUNA is a research vessel of the Indian Navy. At the outset all were looking forward to life on board a ship. Later on between fits of seasickness the same people cursed the very life they praised. But the able doctors on board took care of this lot. Captain B K Rao gave us a complete report on the ship. We were able to see — some rare aquatic creatures. We were also lucky enough to witness the firing of the ships main battle gun. We were taken around the ship on a tour of the various decks. The day cabins of the sailors were well furnished and air conditioned. The sailors were very friendly and told us of the various voyages they had undertaken. The ship docked at 1-30 p. m. We were served a superb lunch on board. Later we visited a nearby ship INS VARMA. After disembarking we had tea at the base and started for school. We were curious to see the other training schools like Naval Air Technical School, Anti-Submarine Warfare School and so on but we could not as we hadn't got prior permission. The rest of the trip was uneventful and we reached back at 10·30 p. m on the 19th.

The trip was very informative and gave us a first hand experience of an average sailors life on the high seas.

OF JOKES

My way of joking is to tell the truth. It's the funniest joke in the world.

G. B. Shaw

A Picnic to Mitraniketan

Harish Chandra
Roll No. 3017
Age 10 yrs

One Saturday our sixth standard batch went for a picnic to Mitraniketan. Some teachers also came for the picnic. We went there by a bus. We started our journey to Mitraniketan at eight o' clock. Some boys vomitted in the bus. So the bus stopped for some time. We all washed our hands and the bus was cleaned. Then we continued our journey. We reached Mitraniketan at ten o' clock. After reaching the place we had tea.

Mitraniketan is a very beautiful place. It is in a place called Vellanad. There are many plants and trees. The land is green every where. There are many buildings also. We visited a library there. We felt very cool when we entered the room. Though the room was very cool there was also enough light. After visiting the library we went to another place. There we saw how the earthen pots were being made. We also saw how ropes are made. It was very interesting to see and understand all these things. We then saw the class rooms there. There were no walls around the class rooms, instead of walls it was covered with roots. There were enough benches and desks for sitting. It is not very comfortable in those class rooms. But there are enough facilities.

The people are kind and helpful to each other. This place receives plenty of rain. The climate is good here. That is why more and more trees grow here. We had our lunch there at one o' clock. After lunch we went to an auditorium there. We sat there for some time. We had also a conversation there with the director. Then we started back for our school. We sang some songs in the bus. We reached Kazhakootam at 6 O' clock. It was an interesting and a fine picnic.

0 0 0

ON MEOTIONS

Pure are all emotions that gather you together and lift you up; impure is that emotion which seizes only *one* side of your being and so distorts you. Everything that you can think in the face of your childhood, is right. Everything that makes *more* of you than you have heretofore in your best hours been, is right. Every enhancement is good if it is in your *whole* blood, if it is not intoxication, not turbidity, but joy, which one can see clear to the bottom.

Rainer Maria Rilke
'Letters to a Young Poet'

Stephen Hawking-
A Living Legend

Devatha Nair
Roll No. 2393
Age 17 yrs

He is almost totally paralyzed, speechless and wheel-chair bound, able to move only his facial muscles and two fingers on his left hand. He cannot dress or feed himself, and he needs round the clock nursing care. He can communicate only through a voice synthesizer, which he operates laboriously by taping out words on the computer attached to his chair. Yet, at the age of 50, despite these crushing adversities, Stephen Hawking has become perhaps the greatest physicists of our time.

It is Stephen Hawking who calculated that the Big Bang which gave birth to the universe, must have created tiny black holes each about the size of a proton but with the mass of a mountain. Then, he upset the belief that nothing, not even light can escape from a black hole. He used the quantum theory to demonstrate that these miniholes emit radiations, which are now called Hawking Radiation.

Hawking's choice of career was most fortunate for science. Rejecting his physician fathers demand to study medicine, he chose to concentrate on maths and theoretical physics, first at oxford and later at Cambridge.

But at the age of 21 he developed first signs of ALS or Amyotrophic Lateral Sclerosis, a disorder that would eventually render him paralyzed and incapable of most work. The only tool he could use was his mind and that he used with consummate skill. While still a graduate student, Hawking became fascinated by black holes, the bizarre objects created during the death throes of large stars. Using Einsteins relativity equations, he developed new techniques to prove mathematically that at the heart of black holes were singularities infinitly dense dimensionless points with irresistible gravity. He went on to demonstrate that the entire universe could have sprung from a singularity and has noted in his Ph.D thesis "that there is a singularity in our past.

Hawking can also be wrong. In 1985, he proclaimed that when and if the universe stopped expanding and began to contract, time would reverse and everything that had ever happened would be rerun in reverse. Eighteen months later, he sheepishly admitted his mistake.

His handicap is simply not important to him. His succint synthesized-voice voice comments which are aften laced with humour. He enjoys socializing with his students and colleagues, attends concerts and sometimes takes to the

dance floor at discos, wheeling his chair in circles. But he can be stubborn, abrasive and quick to anger, terminating a conversation by spinning around and rolling off; sometimes running one of his wheels over the toes of an offender. Without his wife Jane, Hawking has always emphasized, his career might have never soared. She married him shortly after he was diagonsed with ALS, fully aware of its dreadful, progressive nature. They had three children. Hawking however, ended their 25 year-old marriage in 1990 and moved in with one of his nurses.

At present Stephen Hawking holds Newton's old chair at Cambridge University in England and continues his search for the holy grail of physics-a unified theory of the universe. His 1988 book 'A brief History of time' sold 1.7 million copies around the world.

But it is his triumph over a terrible affliction, his courage, his humour and his admirable lack of self pity that has become synonymous with his name. As Hawking's computer voice declared during the final scenc in a BBC T. V. Show "I've a beautiful family, I' am successful in my work and I've written a best seller. One really can't askfor more". That for you is Stephen Hawking. □

ON EDUCATION

One chief aim of any true system of education must be to impart to the individual the courage to play the game against any and all odds, the hardness to face the most despicable truth about himself and not let it daunt him permanently; it must armour him with an ultimate carelessness.

Don Marquis.

CROSSWORD PUZZLE - 8

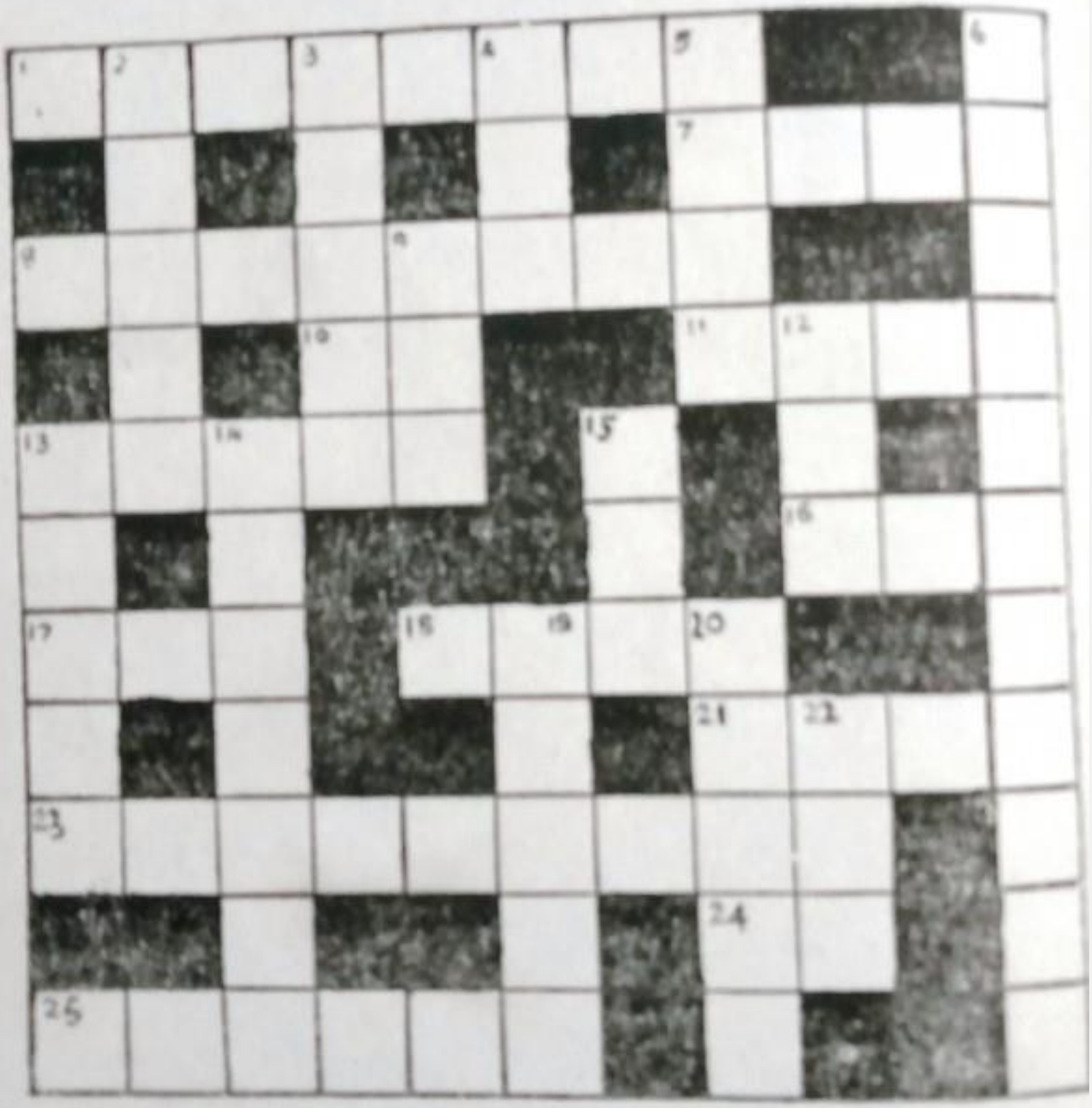

Clues Across

1. Trip on the stick of this great comical hero (8)
7. Imitates him like these monkeys (4)
8. Descriptive of shooting into fame (8)
10. The Afghans are not wise as far as their direction is concerned (2)
11. Bathroom singers have this to enrich their voice (4)
13. Kerala has this to say! (5)
16. Nought is the score! (3)
17. All students service has this animal about it (3)
18. Adam's son was partly capable (4)
21. You must have the lady to succeed(4)
23. Ed attends an institution for this purpose (9)
24. An Italian river? (2)
25. Only this can produce a reaction (6)

Clues Down

2. Totalling up to be an expert (5)
3. Exhausted all the resources! (5)
4. All India Radio has this about it (3)
5. Confront a situation with this part of your body! (4)
6. The Bard of Avon has left it to your choice (2.3.4.2
7. All Tennis champions play this card and win (3)
9. It's money that you have to give back- (3)
12. You do this to fish when you can't eat anymore (3)
13. A card is called so when you talk bluntly (5)
14. Donkeys again and again out to kill you (7)
15. Indians live long, but the irony is that they are all sick (3)
19. Hit the ball continuouly with the stick of office (5)
23. Ella is planning to run away with her lover! (5)
22. 'Under no orders', says the world body (3)

Random Notes

The inventors of the game of Cricket did not ever envisage that ladies would take to it one day; if they did, they would not have chosen the terms the game is replete with today. 'Fine leg' "cut through the siips" and a 'delivery outside the off stump" may sound harmless when a batsman is at the crease; however, when a batswoman is at her innings the same terms sound a bit out of the ordinary. Ladies, might yet barge in saying that even men are not always spared—at least not by commentators, whose weilding of chaste English is not always above board. What else would you make out of the following? "Kapil Dev has relieved himself (from bowling) at the Pavilion end!"

(The bracketed expression is the writer's)

Talking of Cricket of course brings us to another incident connected with the game and the language. Recently an anxious husband had admitted his wife to a hospital, when she had complained of labour pains. Four hours later, the husband rang up the hospital, where an

avowed cricket fan was listening to the running commentary of a cricket test match.

"Whats up ?" quipped the anxious husband "Three are out, the last two were ducks", came the quick answer.

All of this is cricket in every sense of the word. And now to the class room. A student recently concluded his essay on 'Akbar's Greatness', with the following gem of a statement. "In short Akbar was irresistable".

◆—◆—◆—◆

About Language and Literature

The most overworked word in English is the word 'set', which has 58 noun uses, 126 verbal uses and 10 as a participial adjective.

The English Language contains about 490,000 words plus another 300,000 technical terms, the most in any language. The most translated poem is believed to be "If" by Joseph Rudyard Kipling (1865-1936), first published in 1910. It was put into 27 languages.

The first English Dictionary appeared in 1552. It was called the Abcedarium and contained 26,000 words. It was compiled by a man called Richard Huloet.

And About Economics
Two Satirical Laws

Parkinson's Law: That work expands to fill the time available to do it. Or, that the amount of work done varies inversely to the number of people employed.

Peter Principle: That in any organisation every employee rises to his level of incompetence. All valuable work is therefore done by people who have not reached that level.

Do you know ?

Who wrote

1. "Merry Christmas and a Happy New Year"
2. "Twinkle Twinkle Little Star
   How I Wonder What You Are".
3. Who was called "Idiot-The Inspired"

Roll Numbers

My son returned from the school, after admission, with one of his classmates. I told them to add their roll numbers. My son gave the answer as 10 and after sometime his friend said "2475". I was surprised and asked them what they did. The former said he had subtracted, while the latter said he multiplied. What was their roll numb ers ?

Daughter's Age

I asked Mrs. Nirmala "What is your daughter's age" ? She replied, "The digits in her age are the reverse of the digits in my age, but after five years she will be half of my age". Can you find out her daughter's age (in whole numbers) ?

Square

Find out two different digits (other than zero) such that the difference between the sum of their squares and their product is a square.

Answers to Do you know? (1) Jane Taylor. (2) William Egley (3) Oliver Goldsmith (4) Roll Nos. 55 and 45. (5) Daugther age 13. (6) Square 8 and 5

"Superman"

Pratheek G Thomas
Roll No. 2870
Age 12 yrs

You are all very familiar with the famous star – Supermen. This famous steel man of the universe is not now with us to entertain us with his adventures. He said good bye to this world in November 1992. His death which was announced, was a terrible shock for the whole world. His fans were seen crying inconsolably. Indeed it was a terrible blow!

The death of Superman was due to the unexpected death of his creators. Jerry Seigel the artist died first in 1990 and Joe Hooster left us in 1991 leaving the comic star Superman an orphan.

In his comics Superman became famous by showing his strength and courage to overcome evil forces like Gladiator Mongul and Braiac. He also fought evil forces on earth. The history of Superman is like this:- Superman was rocketed from an exploding planet called KRYPTON. His father and mother who were scientists put him in a miniature man rocket and sent him to 'Earth'. He was taken up by Mr and Mrs Jonathan Kent. When young Superman had a super-dog named 'KRYPTO' as his companion. As a man he took up the name Clark Kent and worked with the famous news centre reporter – THE DAILY BUGLE.

Superman Comics have been made into many forms like movies, cartoons, videogames and so on. So now even slogans on Superman are seen. These slogans consist of, I love you Superman 'we miss you Superman' etc. But even then it feels very difficult to forget this wonderful comic star-Superman. As the story goes, Superman died in his fight with an exiled criminal from an unknown planet named "DOOMS-DAY". But in this fight the criminal too died. Superman sacrificed his life to save us. I can say many of the people await his return. Let's hope Superman or someone instead of him comes to the rescue of this terrorist filled earth.

"General" or "Major"

A company of soldiers were addressed by a General first and later he was followed by a Major.

The Major: "The General has just spoken to you and given you the *general* points, I am going to give you the *major* points.

At My Own Funeral

Justin Joy
Roll No. 2638
Age 14 yrs

Whether it was the insistent hooting of the much-too alert drivers never-tired horn or whether it was the consistent shaking of the duty conscious conductor which woke me up from the very depths of my slumber, I cannot tell. I declaimed and discovered indignantly (in my mind, of course) the damned duty-consciousness of the bus driver and the conductor who would not even let a decent man catch forty winks in ease.

I was on a rickety old thing, that was pretty much on its last legs, a painted rectangular box with wheels which the Government had the audacity to call a 'bus'. I was on my way on the same 'bus' from Bangalore to Amritsar. My life long desire to visit the Golden Temple was the purpose behind this journey. There wasn't any look of seriousness in anyones manner. All were in a boisterous, jovial mood enjoying the pleasant trip.

As we started our journey, many feelings started haunting my mind. Fears gripped my mind. Feelings which urged me to get out of the bus and various other feelings which passed away after troubling me along the way.

This highway had the reputation of being frequented by terrorists and they would attack at any place along the way. 'Get out of the bus, otherwise death may not wait long' - were the fears I felt. I knew and I tried to console myself that these were some mysterious fears which lacked foundations. But I couldn't smother my instincts.

At last, fed up of these tortures, I made myself get out of the bus about 30 Kms away from my destination. I got down not at all feeling well. I stayed in a guest house nearby and thought of reaching my destination, the very next day. I was astonished by the news I received the very next day. The bus in which I was travelling got blasted by a time bomb explosion. My joy knew no bounds. I had now a grateful attitude towards those fears which I had cursed that day. They were premonitions.

I jumped up to note the incident in my diary, but found my pen which had a silver cap, missing. When I recollected the history of my pen, I remembered that I had given my pen to another gentleman in the bus.

Afterwards I headed for my destination and later I left for my house intently waiting to shout out my lucky experience. But when I reached home, I was provoked to rub my eyes again and again on seeing my father brother and my two uncles carrying a coffin to be buried and my other relatives weeping bitterly, following them. I at once noticed my pen which had a silver cap mostly broken, in my mother's hands. I then guessed the reason for their misunderstanding. They

might have mistaken the pen which they had recovered from the other gentleman to whom I had given my pen. The bomb might have blasted the face of everyone making it impossible to identify them. I at once shouted out "Wait I am not dead".

What a silly thing to say? One expects others to be dignified during the burial of a dead body and many of the honourable citizens who had come to attend this rather sad obsequial function had, I am sure, more than a moments doubt of my sanity and many would have jumped to bar me, had not my mother with a muffled cry and with disbelief writ over her face turned to me and uttered the magic words "Justin, you are alive". I conclude this narrative with the additon of a simple fact that now I have a pathological dislike for buses;

On Defenses ....

We build up our defenses slowly, brick by brick, cementing them with our fear and anguish; and then, when they are no longer needed, we cannot bear to tear them down. We have leaned on them too long. Our lives have been shaped to fit them, psychic muscles have stiffened against them, emotion's have learned to flow under them, our vocabulary has entwined itself around them until they are almost hidden from us.

Lillian Smith,
The Journey

Need For Unity

M K Arjun Kumar
Roll No 2764
Age 13 yrs

India, as we all know, is a land of diversity. It is inhabited by many races and so it is called a museum of races. From times immemorial, India has been visited by races from different parts of the world. She has willingly accepted these races into her blood stream and has thus enriched her heritage. Because of this quality of absor ption and assimilation our country has maintained its course and is flowing on like the Ganges. This quality of our cultural and national heritage has stood us in good stead and has led to fusion of different cultures and to the wonderful contributions of India to the outside world.

When we framed our constitution this historical fact was taken into account and India was declared a secular democratic country. This was done with a view to protect the numerous minorities who cons titute a sizable chunk of the population of India. In the case of a democratic country, the cultural aspects of the minorities are to be protected.

In recent times the threat unleashed by certain sections of our society constitutes a great danger to our secular fabric. These sections who adorn the mantle of the so called Hindus arrogote to themselves the right to challenge our secular fabric and all the cherished values of the Hindus. As we all know only one out of ten Hindus can be led away by such false propaganda and the majority want to live in a state of peaceful co-existance. In India we have one hundred and ten million muslims who live as citizens and we have to protect their interests. Now the recent spurt in communalism which is causing a threat to our society must be contained. All lovers of our country must unite to prevent any attack on our secular fabric. Our late Prime Minister Jawaharlal Nehru in his last years warned the people that "the danger to India comes not from communism but from communalism".

Of Knowledge

It is the tragedy of the world that no one knows what he doesn't know—and the less a man knows, the more sure he is that he knows every thing.

Joyce Cary
Art and Reality

Population : The Vampire that Haunts India

R. Akhilesh Menon
Roll No. 2730
Age 13 yrs

The greatest problem that confronts India today is that of her uncontrolled population. All the Governments, right from 1947 are guilty of not having turned the spot-light on this problem which has now become the greatest drag to our resources. None of them showed any awareness of this danger-the uncontrolled multiplication of the people. It is the sixth most important objective of the 8th Five- Year Plan. But now we have been too late because the burden of the population has increased from 34.2 crores to 84.4 crores since 1947. This tremendous growth has already made housing, education, health and communication rather scarce. It is recorded that every 3 seconds 2 babies are born and 1 person dies in India.

The main impact of the tremendous growth of population is un-employment. During the emergency years (1975-77) an attempt was made to cut the rate of growih of the population. But no government was courageous enough to implement it. The Health Ministry now shows signs of taking up the challenge again. With only 2.11% of land, India has 16% of the world's total population. No wonder that this kind of a drag makes about 23.76 crores of Indians to live below the poverty line. Just imagine of a country where almost 1/4 th of the population live below the poverty line! Of that 19.59 crores of people are from the rural areas whereas 4.17 crore of people are from towns and cities. If there is no check to this growth of population all the resources of India would be eaten up by the extra mouths we add every year. If we do not stop this excessive growth of population there would be a situation in which there would be no more than an inch of land to be found in our country. Let me conclude with the slogan "LESS PEOPLE-BETTER LIVING" !

Of Action

The ultimate can only be expressed in conduct. Example moves the world more than doctrine. The great examplars are the poets of action, and it makes little difference whether they be forces for good or forces for evil.

Henry Miller
'The Cosmological Eye'

Humility and Learning

(The following is the text of a speech delivered by Mrs R Sonia, Assistant Master)

We come here to learn. Have we ever thought of what learning is. Have we, the teachers, who educate them ever thought of what we do ? "Education is the manifestation of the perfection already in man" It is not the amount of information that is put into the brains and runs riot there, undigested all your life. We must have life building, man making, character making assimilation of ideas. If you have assimilated five ideas and made them your life and character, you have more education than any man who has got by heart a whole library. 'The donkey carrying its load of sandal wood knows only the weight and not the value of the sandal wood ! If education is identical with information the libraries are the greatest sages in the world and encyclopaedia are the Rishis.

Teach the child from the very beginning that its goal is happiness and freedom and that the manner of attainment is through the harmony of all the bodies mind, emotion and physical body.

It is a fact that one is fundamently and lastingly interested in one-self excepting that we seldom decently, honestly admit it for various idcological and traditional reasons. I am interested in my progress, my job, my family, the little corner in which I live, in getting a better position for myself, more prestige, more power, more domination over others, and so on. You may say that it is more satisfactory to help another than to think about yourself. But it is still the same self concern, that gives satisfaction to him.

Most of us crave the satisfaction of having a position in society because we are afraid of being nobody. Society is so contructed that a citizen who has a position of respect is treated with great courtesy, whereas a man who has no position, is kicked around. Everyone in the world wants a position, whether in society, in the family or to sit on the right hand of god, and this position must be recognized by others, otherwise it is no position at all. We must always sit on the platform. Inwardly we are whirlpools of misery and mischief and therefore to be regarded outwardly as a great figure is very gratifying. This craving for position, for prestige, for power, to be recognised by society as being out standing in some way is a wish to dominate others and this wish to dominate others is a form of aggression. Such persons cannot have the quality of humility which is required for learning.

And now we say we learn from experience. Have we learnt anything from experience ? If so, during the last five thousand years fifteen thousand wars were fought. That is a great deal of experience for man. Have we learnt from these experiences that war is a most appalling thing and must come to an end. Is learning a matter of time ? Then we have not learnt after five thousand years

that war, the organised killing of another, for what ever reasons is the most cruel and barbarous thing. Apparently environmental circumstances, starvation brutality have not taught us anything and it took five thousand years for us to learn that we haven't learnt. So learning is not a matter of experience or time. It comes only through humility I am not speaking about the humility of a vain man who cultivates humility. To learn, not to repeat what others say, not to go on with explanations and dialectical arguments and opinions, but to actually learn requires great deal of humility. Most of us unfortunately, have conclusions, opinions, judgements belief, dogmas from which we evaluate, from which we start, that is to say a plat form from which we live. Such a man can never possibly learn. So, to learn one must start with great humility.

Learning implies humility and in that state a mind cannot be achieving— moment you achieve, you cease to have that quality of innocence and humility. Humility is a state of mind that never acquires, never says 'I know'.

If we are learning all the time, learning every minute, learning by watching and listening, learning by seeing and doing we can see that it is a constant movement without the past. Humility is freedom. and in freedom alone can one learn and not with an accumulation of memories. It cannot be a matter of cultivation and therefore of time.

'Know thyself' is a piece of advice which is as old as civilization and probably a great deal older. Without understanding yourself you have no basis for thought; without self knowledge what you say is not true. To learn about oneself requires considerable humility never assuming that you know everything, that is learning about oneself from the beginning and never accumulating.

As I said, humility Is freedom and in freedom you learn. It is our duty to prepare fhe circumstances favourable to the growth of humility in them. It is freedom which brings happiness to them. This is light for, only a light can enlighten.

○

DEMOCRACY

In most third world countries that profess "democracy," general elections are nothing but the election of the generals.

What has Happened has Happend

(Translation of Hindi Poem 'Jo Beet Gayee' by H Bachan)

Prasanth J Krishnan (2921)
Naga Subramanian (2856)
Age 11 yrs

What has happened has happened!
There was a star in my life,
It was so lovable,
Till it vanished to the depths,
Look at the face of the sky.
How many such stars have fallen.
And how many lovely ones at that
What has fallen has fallen
Seek not to ask of those stars
When you see the heavens crying,
As, what has happened has happened,

Butterfly

Rahul G
Roll No 2982
Age 10 yrs

Butterfly, Butterfly,
Where are you going,
"I am going
To collect honey and pollen"
Butterfly, Butterfly
Where are your children?
My children hare
Gone to their petalled schools.
Butterfly, Butterfly,
Where are your friends?
My friends have gone
Taking away your honey.

'BEAUTY'

Jairam, R.
Roll No. 2661
Age 14 yrs

The green rolling hills,
The lazy floating clouds,
The sparkling wide rivers
Make me think of the heaven here

Let the rains come,
Let the hails come,
But nothing as yet
Can destroy the beauty of my heaven

The sunlight filtering through the leaves,
Come and dance on the window's eaves.
The morning is fresh, washed by rains
That came in torrents the yester night.

The pale red sun sinking in the west,
Marks the end of a glorious day.
To the beauty of land, for all its health,
Let's drink a toast, to my hearts heaven.

An elegy

(Lovers death)

P. M. Girish
(Master)

Like a rudderless boat
In a stormy sea
I am tossed about
To befriend wolves :

My appetite now whets
For that eternal sleep.
I am offering myself to you
For the love which disappeared

From the mind.
Will you come, touch and tie me-
With your slim fingers,
Before I become colourless grass

Under the shadow of emotions.
Come once again, only once
I await your familiar knock
At my huts door :

The Master

Dedicated to the Masters who have just retired.

I saw you take on the unruly class
And mould them into a benign mass
Myself I felt your chosen words
Inflating life when they ceased to sound.

O Master a-talking all life long
O Master that sings the eternal song!

I saw the pregnant words you wrote,
When on that black board you smote.
I saw you coax, I heard you plead
With gestures meant for my lasting good.

O Master a talking all life long
O Master that sings the eternal song!

O you that are relentlessly kind,
O mortal, are you gods find ?
Are you a link of the divine chain
Or just a being with a freakish vein ?

O Master a talking. all life long
O Master that sings the eternal song

(PCN)

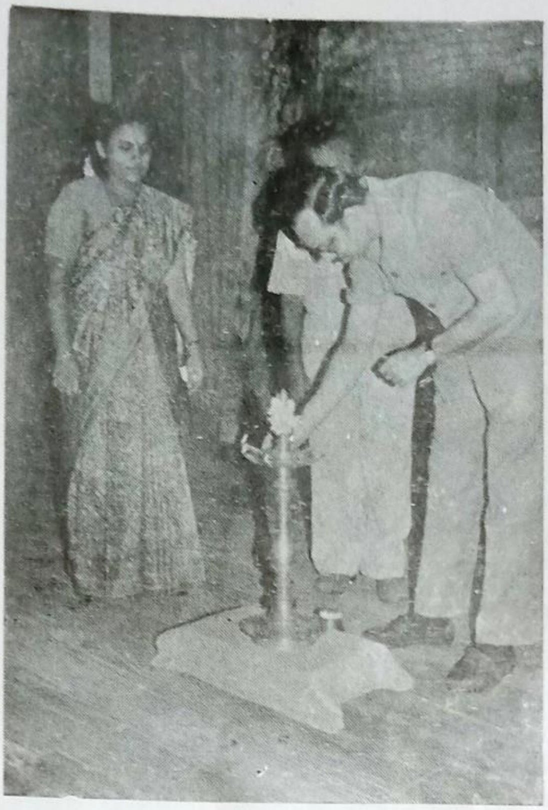

Inauguration of the Cultural Show

The Shiva Dance by Bobby Krishna

"The Thiruvathira Kali" by the Girls

The 'Dandiya' Dance in Progress

'Pookalam' Competition Winners-Nehru Jrs.

South Zone Champions-Volleyball Team

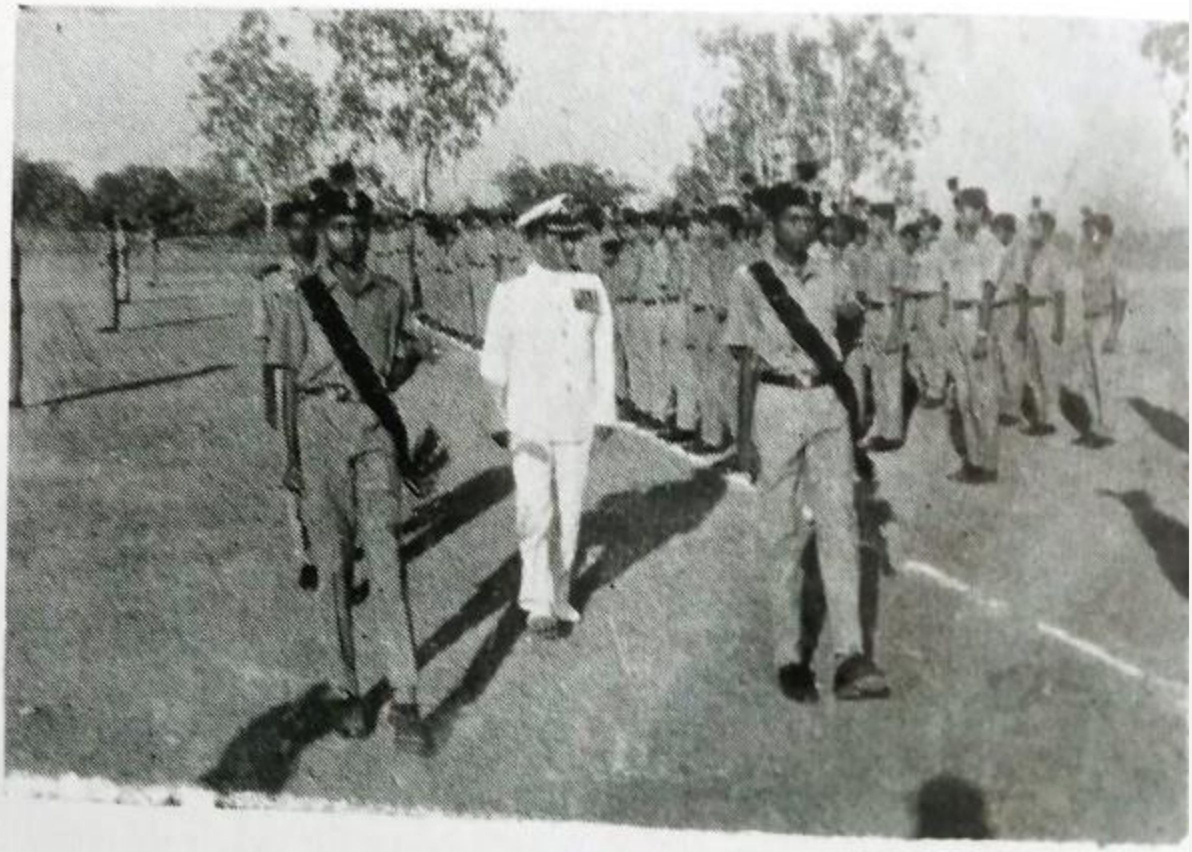

Republic Day – Principal Inspecting the Guard of Honour

Inter Sainik School Games

South Zone Championships-Volleyball in Progress

South Zone Championships-Basketball in Progress

P W D Minister The Hon. Sri. P K K Bava Being Welcomed
at the Annual Athletic Meet 1992-93

Annual Athletic Meet - The Hon'ble
Sri. P K K Bava Distributing the Trophies

Karate Display

Best Boxer-Rajesh Kumar

Young Pugilists in Action

Breaking of the Bricks-Karate Display

'Bharat Natiyam' by Sreejit

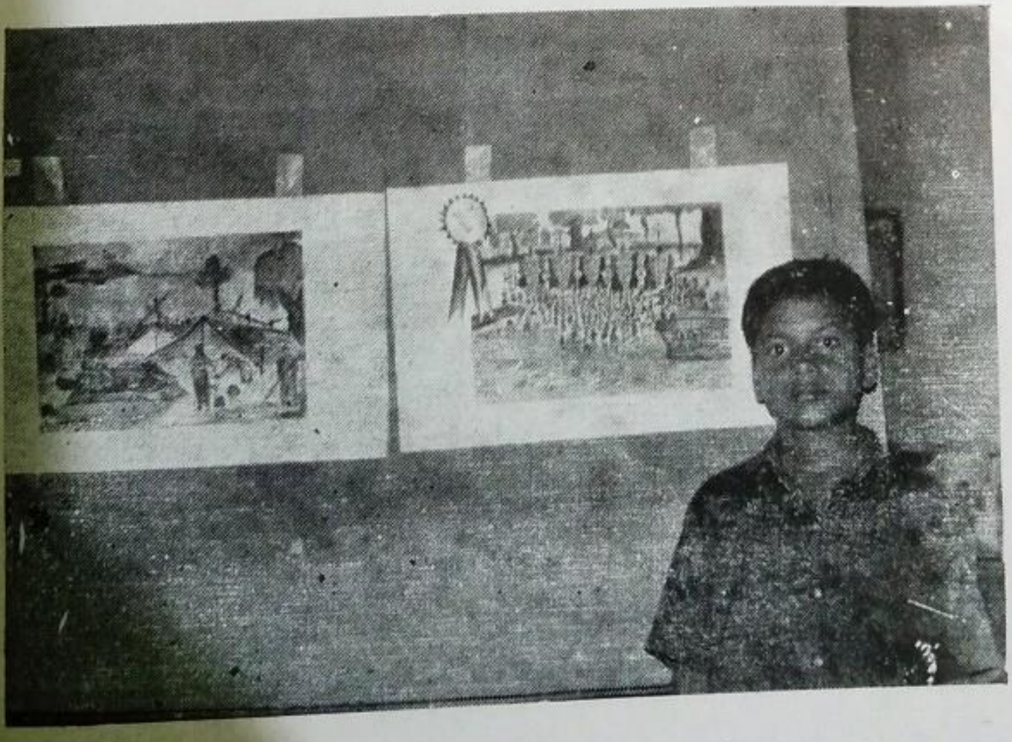

Artist Ranjit with his creations

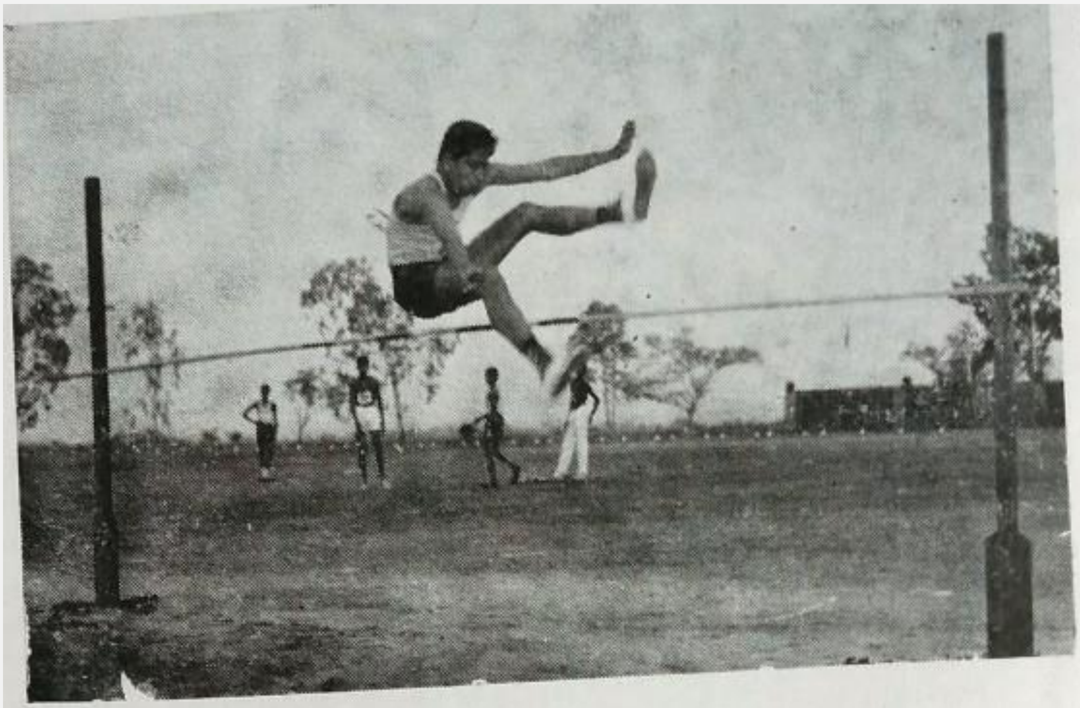

Higher Still ! Athletics Meet 1992-93

Mrs. Krishnan gives away Prizes -
Ram Mohan Memorial Tennis Championships

School Exhibition Inauguration By Mrs. Krishnan

Science Exhibition

Staff in action on the Annual Day

Quawali

The Cock-House Trophy being received by the House Captain-Prasad Seniors

The School Band with Mrs. Krishnan

Principal with the Tennis champions

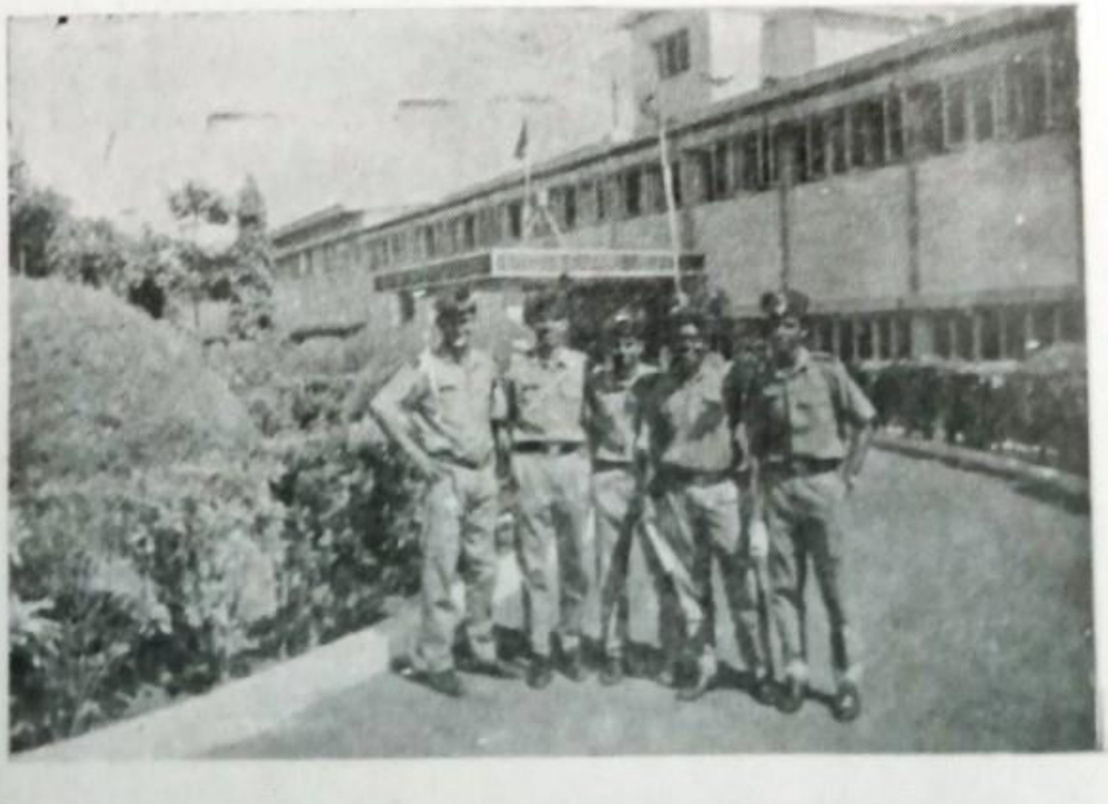

Cadets at the Hydrographic School, Goa

Roses in December

Bon voyage after retirement to the stalwarts

Sri. S. Krishnankutty Nair

Dr. C. K. Chandrasekharan Nair

Sri. Mohammed Kunhi

Entrants to
NDA-88
Course

T. K. Praveen

S. Suraj

Issac Rajan V

P. Jayakumar

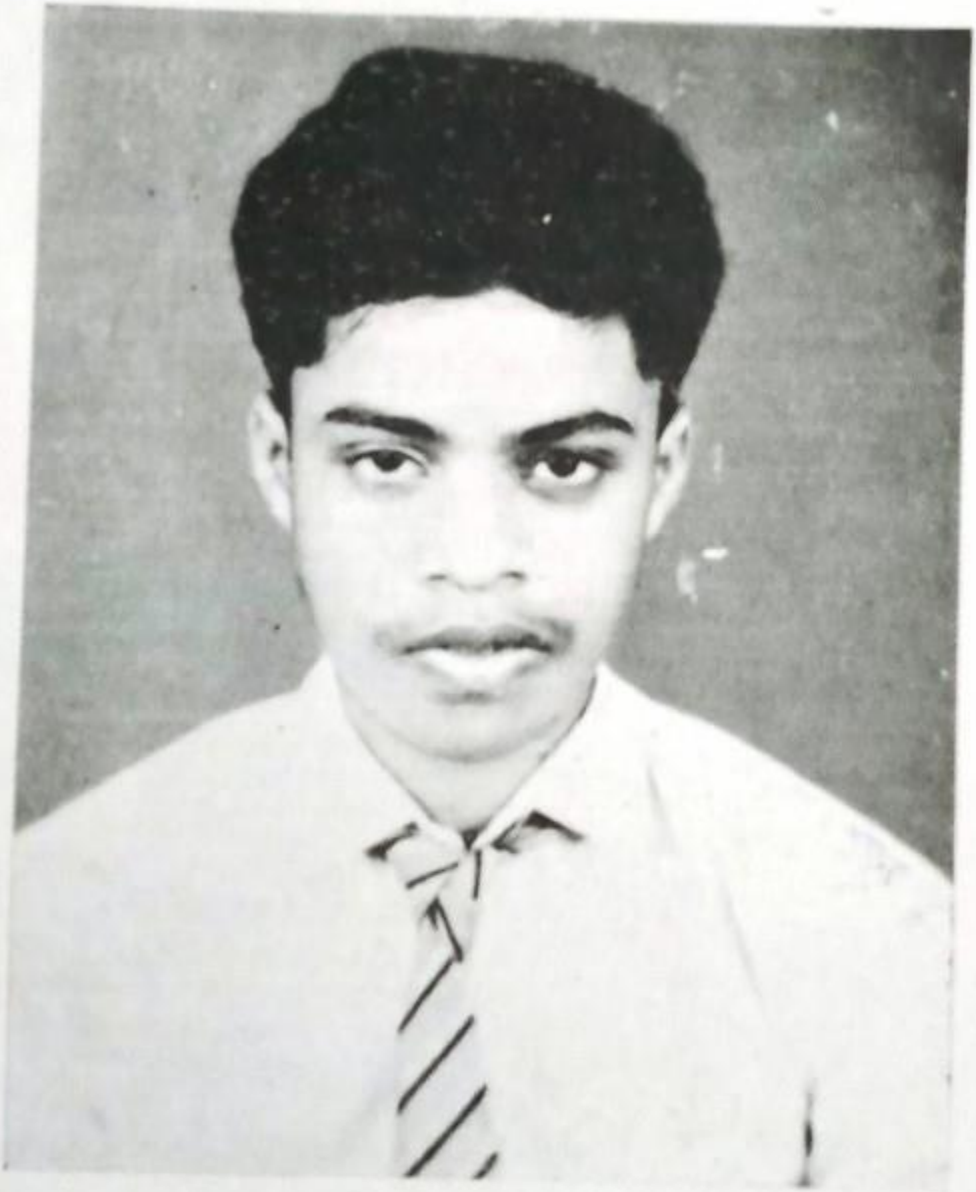

"Gods finger touched him and he slept"
Shyam D Rajan
(1975 — 1993)

हमारी जन्मभूमि केरल

बी. के. प्रशान्त और टी. सरवणन
कक्षा -- सात

कश्मीर को उत्तर भारत का अगर स्वर्ग कहा जाए तो केरल को दक्षिण भारत का स्वर्ग कहा जा सकता है। केरल भारत के दक्षिण-पश्चिमी कोने में है। इसके पश्चिम में अरब सागर है। यह केर वृक्षों का प्रदेश है। यहाँ की भाषा मलयालम है। यहाँ के लोगों को हम मलयाली कहते हैं। केरल दक्षिण में पारशाला से उत्तर कासरकोड तक फैला हुआ है। यहाँ की राजधानी तिरुवनन्तपुरम है। यहाँ के लोग साफ सुथरे और बुद्धिमान हैं। यहाँ की युद्ध कला को कलरी पयट् कहते हैं। यहाँ के प्रसिद्ध नृत्य तेय्यम, कथकली मोहिनीआट्टम, ओप्पना आदि हैं। यहाँ 98% लोग पढ़े लिखे हैं। यहाँ के त्योहार ओणम, विषू आदि हैं। त्रिशूर में 'पूरम' का उत्सव बड़ी धूम-धाम से मनाया जाता है।

आदि शंकराचार्य केरल के ही कालडी गाँव में जन्में थे। जिनके कारण ही आज भारत में हिन्दू धर्म जीवित है। केरल में कई दर्शनीय स्थान हैं। जैसे कोवलम, पोनमुडी नेय्यार बांध, मलमपुषा आदि है। यहाँ के अभयारण्य पेरियार, सैलन्ट वाली, तेक्कड़ी आदि हैं। जो पर्यटकों का आकर्षण है मन्दिरों में श्री गुरुवायूरप्पन तथा पद्मनाभस्वामी क्षेत्र प्रसिद्ध हैं यहाँ का पहाड़ी पर बसा हुआ शबरीमलै श्री अय्यप्पन क्षेत्र सारे भारत में प्रसिद्ध है। लाखों भक्त प्रतिवर्ष शरणम अय्यप्पा का मंत्र पाठ करते हुए हरिहरसुत के दर्शन कर धन्य हो जाते हैं।

यहाँ का कुट्टनाड़ नामक 'स्थान' समुद्र तल से नीचे है जो चावल की खेती के लिए प्रसिद्ध है। केरल में औरतों की संख्या पुरुषों से ज्यादा है। केरल में नारियल से रस्सी तथा कई तरह की चीजें बनाना एक लघु उद्योग है। केरल अपने प्राकृतिक सौंदर्य के लिए मशहूर है। मुझे केरल भूमि पर गर्व है।

एक लघु कथा

अतिरा आर. ए.
कक्षा - सात

एक बार किसी जंगल में दो बकरियाँ रहती थीं। दोनों की दोस्ती पक्की थी। एक बकरी का रंग काला और दूसरी का सफेद था। काली बकरी बुद्धिमान थी। परंतु सफेद बकरी बुद्धू थी। वे दोनों एक ही घर में रहती थीं।

एक दिन वे दोनों घास खा रही थी उसी समय एक घोडा वहाँ आया। सफेद बकरी को देखकर उसने कहा कि तुम्हारा रंग रूप कितना अच्छा है। यह सुनकर सफेद बकरी का अहंकार बढ़ गया। एक दिन काली बकरी ने सफेद बकरी से पूछा कि तू क्यों इतना अंहकार करती है? इसका उसे बुरा लगा।

कुछ दिनों के बाद काली और सफेद बकरियाँ घास के मैदान में चर रही थी। उस समय एक शेर वहाँ आया। सफेद बकरी ने वहाँ जाकर शेर से पूछा मेरा रंग कैसा है? यह सुनकर शेर ने कहा कि तू क्यों ऐसा पूछती है? देखो तुम्हारी दोस्त कितनी अच्छी है?। ये बातें सफेद बकरी को अच्छी नहीं लगी। काली बकरी की प्रशंसा सुनकर सफेद बकरी बडी ईर्ष्या से शेर के पास पहुँची तब शेर ने उसे खा लिया। यह देखकर काली बकरी को बहुत दुख हुआ। उसको अपनी दोस्त की मूर्खता पर दया आई। काश! सफेद बकरी अपनी बुद्धिमती सहेली से कुछ सीखती! और अपने रंग-रूप पर झूठा गर्व न करती।

वेदों तथा उपनिषदों के सुवचन

(संकलित)

1 भूत्यै जागरणं अभूत्यै स्वपनम्। — यजुर्वेद

(जागना वैभव देने वाला है, सोना अर्थात् आलस्य में पड़े रहना दरिद्रता को बुलाने वाला है।)

2 कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतं समाः। — ईशावास्योपनिषद

(संसार में कर्म करता हुआ मनुष्य सौ वर्ष जीने की इच्छा करे)

3 शतहस्त समाहर, सहस्र हस्त सं किर। — अथर्व वेद

(सैकड़ों हाथों से इकट्ठा करो, और हजारों हाथों से बांट दो)

4 उत्तिष्ठत, जाग्रत प्राप्य वरान्निबोधत। — कठोपनिषद

(उठो, जागो और बड़ों के पास जाकर सीखो)

5 सत्यमेव जयते नानृतम्

सत्येन पन्था विततो देवयानः। — मुण्डकोपनिषद

(सत्य की ही जीत होती है, झूठ की नहीं। सत्य के द्वारा देवयान मार्ग विस्तृत हुआ है)

6 आस्ते भग आसीनस्योर्ध्वस्तिष्ठति तिष्ठतः।

शेते निपद्यमानस्य चरति चरतो भगः॥

तस्मात् चरैवेति, चरैवेति। — ऐतरेय ब्राह्मण

(जो बैठा रहता है उसका भाग्य भी बैठ जाता है। खड़े रहनेवाले का भाग्य खड़ा हो जाता है। सोनेवाले का सोते रहता है और जो चलता है उसका भाग्य उन्नति करता है। अतः निरंतर चलते हुए आगे बढ़ते चलो, बढ़ते ही चलो।)

मज़हब

प्रवीण बी. नायर

कक्षा - नौ 'अ'

मजहब का अर्थ है धर्म जाति। इस धर्म ने हमें इतना अंधा कर दिया है कि अगर कोई किसी के धर्म के खिलाफ बोले तो हम मर - कट जाने से भी डरते नहीं। आखिर इस धर्म ने हमे क्या दिया है ? सुख, शांति । कदापि नहीं। इस धर्म ने हमें इंसान से हैवान बना दिया है इस मजहब ने मनुष्यता का बँटवारा किया है । अगर हम गीता पढ़ें तो उसमें यह नहीं लिखा है कि दूसरे धर्मों का आदर न करे। बैबल, कुरान में भी यही लिखा है। फिर क्यों हम मजहब के नाम पर लड़ रहे हैं? हमें मजहब के नाम पर एक दूसरे से प्यार करना चाहिए । मुहम्मद इकबाल के ''सारे जहाँ से अच्छा'' में भी यही लिखा है कि —

मजहब नहीं सिखाता, आपस में बैर रखना।
हिन्दी हैं हम, वतन हैं, हिन्दोस्ताँ हमारा ॥

जब हिन्दुस्थान का बँटवारा हुआ था और पाकिस्थान बनाया गया तब पाकिस्थान में हजारो हिन्दू या तो मार दिए गए या उन्हें खदेड़ कर भारत भेजा गया। मजहब के नाम पर इतना खून-खराबा हुआ कि न ''गांधी'' उसे रोक पाए न ''जिन्ना''।

कितना सच है कि कलम तलवार से भी अधिक शक्तिशाली हैं। सलमान रशदि की पुस्तक ''सार्टनिक वरसस'' ने पूरे ईरान मे सलमान रशदि के खिलाफ शोले भड़का दिए । वहाँ के खोमिनी ने रशदि के खिलाफ उनकी मौत का फतवा जारी किया हैं। मजहब इंसान के सुख के लिए बनाया गया था, लेकिन मनुष्य ने उस सुख और शांति का दुरुपयोग किया जिसके कारण आज पूरे विश्व में तहलका मचा हुआ हैं । - सिर्फ मजहब के नाम पर । अगर यह मजहब हमें एक दूसरे से लड़वाता है तो नहीं चाहिए हमें यह मजहब। कलम नीचे रखने से पहले यह लिखना चाहूँगा —

हिन्दू मुस्लिम सिक्ख इसाई।
सब हैं सबके भाई भाई ॥

जय — हिन्द

क्या आप जानते हैं कि:-

1 सोलह वर्ष की अवस्था में आदि शंकराचार्य ने धर्म दिक्‌विजय की। ब्रह्मसूत्र भाष्य लिखा।

2 रामानुजन ने सोलह वर्ष की अवस्था में छह हजार गणित के प्रमेय सिद्ध किए।

3 महर्षि अरविंद का 20 वर्ष की उम्र में आठ भाषाओं पर अधिकार था।

4 सन्त ज्ञानेश्वर ने 22 साल की अवस्था में 'ज्ञानेश्वरी' लिखी।

5 माइकेल ऐंजिलो 23 साल में विश्व का श्रेष्ठ शिल्पी बन चुका था।

6 26 साल की अवस्था थी आलबर्ट आइनस्टीन की जब उन्होंने 'सापेक्षवाद' का सिद्धान्त (Relativity) संसार को दिया।

7 गुरुत्वाकर्षण की खोज के समय न्यूटन की उम्र मात्र 27 साल थी।

8 सिकंदर ने 29 वर्ष की उम्र में आधा विश्व जीत लिया था।

9 वाल्मीकि रामायण में कुल चौबीस हजार श्लोक हैं।

10 महाभारत में कुल तिरासी हजार एक सौ छियालीस श्लोक हैं।

11 चारों वेदों में कुल मिलाकर बीसहजार तीन सौ अट्ठावन ऋचाएं हैं।

संकलन कर्त्ता- **पवन**

आठवी – कक्षा

पहेलियाँ

अभिलाष आर.

कक्षा. आठ

1 ऊँट की बैठक, हिरण की चाल। वह कौन सा जानवर, दुम न बाल।

2 दिन में सोए रात में रोए। जितना सोए उतना खोए।

3 चोर-चोर चालाक बड़े। पर सीने पर रहते सदा खड़े।

4 काला-तालाब, झिलमिल पानी। उसके नीचे गुडिया रानी।

5 भागो घोड़ा, उछले घोडा। पानी देखने पर रुकता घोड़ा

6 एक कड़ी, एक पडी। फटफट नाच रहीं।

7 कटोरे में कटोरा, बेटा बाप से भी गोरा।

8 जब घटी बजती है। तब धुआँ छोडते हुए सांप की तरह भागती है।

उत्तर:- 1 मेंढक 2 मोमबत्ती 3 बटन

4 आँख की पुतली 5 चप्पल 6 पूरी

7 नारियल 8 रेलगाडी

साक्षरता और भारत

विकास नायर एस.
आठवीं - कक्षा

स्वतंत्रता के पहले भारत के ज्यादा-तर लोग अशिक्षित थे। अंग्रेजों ने भारत की साक्षरता पर ध्यान ही नहीं दिया। जब अशिक्षित लोग शिक्षित होने लगे तो उनका सबसे पहला प्रयत्न गुलामी से निकलना था, यानी अंग्रेजों को भगाना। भारत जैसे देश में साक्षरता बहुत आवश्यक है।

हमारे देश में बहुत गरीब लोगों से लेकर बहुत अमीर लोग हैं। हमारे देश के गरीब लोग एक वक्त का भोजन पाने केलिए तड़पते हैं। गरीबी ही भारत में निरक्षरता का कारण है क्योंकि गरीब माता-पिता अपने बच्चों को स्कूल में नहीं भेज सकते। गरीबी के कारण इन बच्चों को अपने छोटे उम्रों से ही कुछ काम करना पड़ता है। अमीर लोग तो इन बच्चों से बहुत-सारा काम कराकर कुछ पैसे देकर छोड़ देते है और इसके कारण वे पढ़ भी नहीं पाते।

हमारे देश में कई जातियों के लोग रहते हैं। हर व्यक्ति अपनी जाति के विश्वासों पर गर्व रखता है। इनमें से कई जातियों के लोग लड़कियों को पढ़ने का अवसर नहीं देते। इसके कारण स्त्री-निरक्षरता बढ़ती जा रही है। हम सब जानते है कि निरक्षरता इस देश की प्रगति में बाधक है। हमारे देश में अछूत लोगों को पढ़ने का अवसर पहले मिला नहीं था। सरकार इन सब लोगों को एक साथ शिक्षित नहीं बना सकती क्योंकि सरकार के पास आवश्यक धन नहीं है।

भारत-सरकार उचित तरीकों से भारत में साक्षरता बढ़ाने में लगी है। सरकार ने चौदह साल तक के बच्चों केलिए शिक्षा मुफ्त तथा अनिवार्य बनायी है। अशिक्षित लोग चाहे बूढ़े हो या बच्चे उन्हें पढ़ाने केलिए शिक्षित अध्यापकों को गाँवों में भेजा जाता है। लोगों को विज्ञान और राजनीति के बारे में जानकारी दी जाती है। सिर्फ एक शिक्षित व्यक्ति ही एक अच्छा व्यापारी बन सकता है और अपनी फेक्टरी खोल सकता है। भारत में साक्षरता केलिए सरकार बहुत प्रयत्न कर रही है। पुस्तकालय साक्षरता प्रसार में बहुत मदद करते हैं। गाँव में निरक्षरता के दुर्गुण नाटकों के द्वारा गाँववासियों को दिखाये जाते हैं। जिसके प्रभाव से वे शिक्षित होने की कोशिश करते हैं। सिर्फ शिक्षित लोग ही आसपास की घटनाओं के बारे में जान सकते हैं। शिक्षित लोगों के बढ़ने के साथ जन-संख्या भी बढ़ती जा रही है। हमारे देश में अब भी 70% निरक्षरता है। इस निरक्षरता को हमारे देश से हटाने केलिए भारत के हर व्यक्ति को जी-जान से इस काम पर लगाना होगा।

हम विद्यार्थियों को यह प्रण करना होगा कि गरमी की छुट्टियों में हर एक कम से कम एक निरक्षर व्यक्ति को साक्षर बना दे। विशेष रूप से घर की स्त्री को अगर साक्षर बनाया जाय तो उसका पूरा परिवार साक्षर हो जाता है।

ज्योति से ज्योत जलाते चलो।
सबको साक्षर बनाते चलो।

— जयहिन्द —

जरा सोचिए तो....

(संकलित)

1 एक भिखारी : मालदारो ! अगर तुम्हारे पास न्याय होता और हमारे पास संतोष, तो दुनिया से भीख माँगने का रिवाज ही उठ जाता ।

— शेख सादी

2 रन (मानव प्रेम) सिद्धान्त के दो आधार हैं — चुङ् और श्याओ ।

चुङ् = जो कार्य दूसरों से करवाना हो उसे स्वयं पूरा करो

श्याओ= जो कार्य तुम स्वयं नहीं करना चाहते उसे दूसरों को करने केलिए न कहो ।

— कन्फ्यूशियस

3 'तृष्णा, स्वार्थ, द्वेष, वैर आदि अनेक वासनाओं का मानव दास है। उन सबका उद्गम स्थान और आधार मानव के अन्तःकरण में रहे अहंकार और ममता की ग्रन्थि है।

— विनोबाजी

4 आलस्य से विनाश होता है। अत : आलस्य का परित्याग करो ।

— महात्मा गौतम बुद्ध

' जो जितना ऊँचा उठता है, उतना ही साबित - कदम बनना पड़ता है उसको। मौत का सबब बन सकती है एक पल में ऊँचाई पर लापरवाही । '

— स्व० भवानी प्रसाद

' जिस आदमी के बारे में आप यह कह सकते हैं कि वह, विश्वसनीय नहीं है, उसके विरुद्ध और कुछ मत कहिए । अविश्वसनीयता से बढ़कर चरित्र का और कोई धब्बा हो ही नहीं सकता । '

— कालइिल

भारत की बढ़ती आबादी

: एक चिन्ताजनक विषय

मेहुल आर. महेश
कक्षा : बारह

भारत का उन्नति की ओर न बढ़ने का सर्व प्रथम कारण हमारी बढ़ती आबादी ही है। इसी की वजह से हमारी उन्नति में अन्य कई बाधाएँ उपस्थित हो गई हैं। जैसे की दैनीय आर्थिक अवस्था, गरीबी, बेकारी आदि।

जब भारत को सन १९४७ में आजादी मिली थी तब हमारी आबादी केवल ३४ करोड थी आज ४६ साल बाद यह दुगुनी से ज्यादा हो गई है।

दुनिया का हर पाँचवाँ मनुष्य भारतीय है। विश्व के लगभग आधे लोग भारत या चीन के हैं। भारत में हर क्षण बच्चे पैदा होते हैं, यानी के एक दिन में लगभग अस्सी हजार बच्चे। क्या इन बच्चों की परवरिश ठीक से हो सकती है? यह सोचने की बात है। भारत की सत्तासी करोड आबादी में २३ करोड लोगों को एक वक्त की रोटी भी नसीब नहीं है। डिगरी लिए लोग धक्के खाते घूम रहे हैं। यहाँ औरतों को नीचा देखा जाता है।

हम हर साल अपनी आबादी में एक आस्ट्रेलिया की आबादी बढ़ाते हैं। अमेरीका के राष्ट्रपति श्री बिल क्लिन्टन के प्रदेश की आबादी बम्बई शहर से कम है।

इस विषय में सरकार कर क्या रही है? इस विषय को कैसे सुलझाया जा सकता है? इन सब का उत्तर 'शिक्षा' है। भारत की बढ़ती आबादी का एक कारण यह है कि भारत में अनपढ़ लोगों की संख्या बहुत अधिक है। सही शिक्षा न मिलने के कारण ये लोग इस विषय को टाल देते हैं।

सरकार ने कई योजनाएं बनाई हैं, लेकिन जनता उनका पूर्ण रूप से सहयोग नहीं दे रही है। जनता की आँख खुलेगी - तभी इस विषय का अन्त हो सकता है।

हाँ, अगर यही चलता रहा, तो कुछ साल बाद भारत ''गर्व के साथ'' यह कह सकेगा कि हम दुनिया में कम से कम एक चीज में प्रथम हैं — आबादी — क्योंकि तब तक हमने चीन को भी हरा दिया होगा।

आशा है कि जनता की आँखें खुलेंगी और इस चिन्ताजनक विषय को सुलझा दिया जाएगा।

* * *

।। एक श्लोकी रामायण ।।

आदौ राम तपोवनादिगमनं हत्वा मृगं काञ्चनम्,
वैदेहीहरणं जटायु मरणं सुग्रीव सम्भाषणम्।
बाली निर्दलनं समुद्रतरणं लंकापुरीदाहनम्,
पश्चाद्रावण - कुम्भकर्ण हननं चैतद्धि रामायणम् ।।

हँसना मना है ।

प्रवीण बी. नायर

कक्षा - नौ 'अ'

मंत्री : मुझे मालूम है आपको कौन नचाता है ।

मंत्री : ऐ भाई । राजनीति के बीच में मेरी बीवी को क्यों लाता हैं ।

गपोला : मेरे पिताजी गंगा में कूदकर यमुना से निकले ।

सपोला : अरे बस । मेरे पिताजी टंकी में कूदकर नल से बाहर निकले ।

पिताजी : बेटा अगर तुम मन लगाकर पढोगे तो तुम बडे आदमी बनोगे ।

बेटा : अगर मैं नहीं पढूंगा तो क्या मैं सर्कस के जोकर की तरह छोटा हो जाऊँगा ?

मास्टर : 'स' अक्षर से कितने अच्छे शब्द बनते है जैसे सुगंध, सवेरा साजन, सोना, सुहाग । राजू तुम एक शब्द बताओ ?

राजू : सुअर !

जय — हिन्द

खुदी को कर बुलन्द इतना कि हर तक़रीर से पहले ।
खुदा बन्दे से खुद पूछे कि बता तेरी रजा क्या हैं ।। ' — शकील

' सुर्खरू होता है इन्सॉ ठोकरे खाने के बाद ।,
रंग लाती है हिना पत्थर पे घिस जाने के बाद ।। ' — गालिब

अवतार मेहेर बाबा

गोविंद ध. टेकाले
संस्कृत विभागाध्यक्ष

मेहेरवानजी शेहरियारजी इरानीजी का लोकप्रिय नाम मेहेर बाबा है। बाबा की जन्मशताब्दि 25 फरवरी 1994 को मनायी जानेवाली है। इसी उपलक्ष्य में बाबा का जीवनदर्शन करना समयोचित होगा।

मेहेरबाबा का जन्म पुणे में 25 फरवरी 1894 को हुआ था। उनकी प्रारंभिक शिक्षा स्थानीय सेंट विन्समेंटस हाइस्कूल में हुई। बाद में वे डेक्कन कॉलेज के छात्र रहे। कॉलेज में उन्होंने कॉस्मॉपॉलिटन क्लब की स्थापना की जिसमें जाति धर्म के नाम पर कोई भेदभाव नहीं था। पुणे में बाबा जान नामक अपलिया महिला के संपर्क में आने से मेहेर बाबा उनके अनुयायी बन गए। बाबा जान ने ही मई 1913 में जब उनका माथा चूमा, तब नौ महिनों तक मेहेर बाबा अनिर्वचनीय दिव्यानंद के अनुभव में झूमते रहे। एक बार बाबा जान ने कहा, यह मेरा लड़का विश्व में तहलका मचाएगा और मानवता पर उसका बड़ा उपकार होगा।''

नवंबर 1914 में बाबा को आत्मसाक्षात्कार हुआ। तब उन्होंने नागपुर के ताजुद्दीन बाबा, केडगांव के नारायण महाराज, शिर्डी के साई बाबा और साकोरी के उपासनी महाराज - इन महात्माओं के साथ सत्संग किया और तभी से मेहेर बाबा की गिनती अवतार के रूप में होने लगी। मेहेर बाबा ने कहा है, '' साईबाबा ने मुझे अवतारी पुरुष बनाया, बाबा जान ने मुझे अपना मन दिया और उपासनी महाराज ने मुझे आत्मज्ञान की कुंजी दी। उपासनी महाराज ने दिसंबर 1921 में विधिवत् कहा। ''मेहेर बाबा, तुम इस युग के अवतार-पुरुष हो। ''

1922 में पुणे में उनके भक्तों ने मंडली की स्थापना की। मार्च 1923 बाबा ने अहमदनगर के समीप आरणगांव के आसपास आश्रम की स्थापना की। इसी का अब लोकप्रिय नाम मेहेराबाद हो गया है। उनकी मंडली इस आश्रम में श्रमदान से सब कुछ करती थी। इस बाबा ने 'धमिलायोग' का नाम दिया था।

मेहेर बाबा ने 10 जुलाई 1925 से अपनी जीवनयात्रा के अंत तक मौनव्रत धारण किया था। 'मौनं सर्वार्थसाधनम्' अर्थात् मौनद्वारा सब कुछ पाया जा सकता है इसका बाबा उत्तम उदाहरण थे। उन्होंने मौन के बारे में लिखा है, ''यद्यपि मैं मौनी लगता हूँ, तथापि मैं आप सबसे भाषण करता हूँ। ईश्वर भी मौनरूप से अव्ययरूप में, अच्युत और कुछ पहुँचे हुए महात्माओं द्वारा अनुभूत हमें प्रेरित करता है। बाबा अपना मनोगत एक काले फलक पर लिखकर व्यक्त करते थे। 7 अक्तुबर 1954 से उन्होंने लिखना भी छोड दिया और केवल इशारों से अपना भाव वे प्रकट करने लगे। उन्होंने मेहेराबाद में प्रेमाश्रम की स्थापना की। आज वहाँ एक पाठशाला, एक महाविद्यालय, कुष्ठरोगियों के लिए अस्पताल और प्रकाशन विभाग कार्यरत है। इस महान संत ने 31 जनवरी, 1969 में मेहेराबाद में ली। साईबाबा के समान मेहेर बाबा समाधि का दर्शन करने हेतु सभी धर्मों के उपासक मेहेराबाद में प्रति वर्ष हजारों की संख्या में जाते हैं। उनके एक भक्त और दर्शन के प्राध्यापक डॉ सी-डी- देशमुख ने बाबा को इस युग का सही अर्थ में अवतारी पुरुष के रूप में लोगों से प्रेरणा पाने का आह्वान किया है। जन्मशताब्दि के अवसर पर इस महात्मा को सहस्रशः प्रणाम!

മലയാള വിഭാഗം

ഉള്ളടക്കം

1	[illegible] !	കവിത	കൃഷ്ണൻ ആർ. കെ. നായർ
2	ശാസ്ത്രലോകം വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം	ലേഖനം	സാമുവൽ. ആർ
3	അസൂയ വിത്ത്	ചെറുകഥ	രാജേഷ് കുമാർ കെ. പി.
4	പരീക്ഷാഫലം	,,	മനോജ് വി.
5	പ്രതികരണം പ്രതികരിക്കുന്നു	,,	സന്തോഷ് കെ. വി.
6	കുരുവിക്കൂട്	,,	ബിന്ദു ദാമു
7	അമ്മയാണ് ഒരു ആശ്വാസം —	വിജ്ഞാനം	സന്തോഷ് കുമാർ കെ. വി.
8	ഓർമ്മയിലൊരു ദുഃഖം	ചെറുകഥ	ജോസ് ജോസഫ്
9	ആനന്ദ കണ്ണീരിന്റെ ഉപ്പ്	അനുഭവകഥ	അജിത് മാത്യു
10	കുരുക്ക്	കവിത	പി. എം. ഗിരീഷ്
11	നോമ്പുകാലങ്ങളിലും, ചിന്തകളിലും, അനുഭവം	ചെറുകഥ	സന്ധ്യ. ആർ

മമ ഭാരതം !

ക്യാപ്റ്റൻ ആർ. കെ. നായർ

എത്രനാളായി കൊതിക്കുന്നേൻ
ഗാന്ധിജിതൻ മണ്ണിൽ പിറക്കുവാൻ

ഇവിടെ തകരുന്നു പ്രതീക്ഷകൾ
സമുദായ സൗഹാർദ്ദങ്ങൾ
മതത്തെച്ചൊല്ലി മരിക്കുവോർ
വർഗ്ഗീയ വിഷം വമിപ്പിക്കുവോർ
രക്തത്തിനായി പോർചെയ്‌വോർ
അറിയുന്നുണ്ടോ വിശുദ്ധയാം
സരയൂ കൊതിച്ചില്ല രക്തമെന്നത് !
മനുഷ്യനായി പിറക്കുന്നോർ
മത പർദ്ദയണിഞ്ഞുമരിയ്ക്കുന്നു
ഇവിടെ മതാന്ധതയിൽപ്പെട്ട്
പ്രഭാതം പോലും വിതുമ്പുന്നു ;
മത മൈത്രി തൻവെള്ളി -
രേഖയ്ക്കായി കൊതിയ്ക്കുന്നു !
മത മൗലികവാദം -
ന്യൂക്ലിയർയുദ്ധം വിതറും -
വിത്തിനേക്കാൾ,
ഘോരമെന്നറിയാതെ —
രസിക്കുന്നു;
മൗഢ്യമാം മർത്ത്യത !
പവിത്രമാം ഗംഗയൊഴുകുന്ന നാട്ടിലും
കദനത്തിൻ തേങ്ങലുകൾ ;
തകരുന്ന പ്രതീക്ഷകൾ !
മങ്ങിയ പ്രഭാതങ്ങൾ മാത്രം ശേഷിക്കുന്നു
അഖണ്ഡ ശാശ്വത ഭാരതം തീർക്കുവാൻ
പുനർ ജന്മംപോലും കൊതിക്കുന്നു ഞാൻ.

മാധ്യമങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം

സ്വപ്ന രാജ്. ആർ
റോൾനമ്പർ 2367
XII ബി

ഏററവും ശ്രേഷ്ഠമായി ചരിത്രം വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന, മഹത്തരമായ ഗുരുകുല വിദ്യാഭ്യാസ കാലം. ഗുരുഭവനത്തിൽ ഉണ്ടും ഉറങ്ങിയും കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന നാളുകൾ. പടർന്നു പന്തലിച്ച ആലിൻ ചുവട്ടിൽ ധ്യാനനിമഗ്നനായിരിക്കുന്ന ഗുരുവിൽ നിന്നും ശിഷ്യന്മാർ അറിവ് സമ്പാദിക്കുന്നു. ലോക കാര്യങ്ങൾ മനസിലാക്കുന്നു. ആ മൊഴികൾ അവരുടെ മുന്നിൽ ശാശ്വതസത്യങ്ങളായി രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കുന്നു. അവരുടെ ലോകപരിചയം ആ ശ്രേഷ്ഠനിൽ മാത്രം ആശ്രയിച്ച് വികസിക്കുന്നു.

ഈ കഥകൾ, പഴമൊഴികൾ, ഇന്നത്തെ ലോകം മറന്നുപോയിരിക്കുന്നു. നിരത്തി വിരിച്ച പൂഴിമണലിൽ ചൂണ്ടുവിരൽ കൊണ്ട് 'ഹരിശ്രീ' കുറിച്ച നാൾമുതൽ വിദ്യാഭ്യാസ കാലം തുടങ്ങുന്നു. ഈ വിദ്യാഭ്യാസം വളരെ വലിയ, പടർന്നു പന്തലിച്ച ഒരു മഹാവൃക്ഷമായി മാറുമ്പോഴും ഇനിയും വളരുവാനുള്ള ആഗ്രഹം ബാക്കി നില്ക്കുന്നു. "വിദ്യാധനം സർവ്വധനാൽ പ്രധാനം" എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലിന് ഇവിടെ പ്രസക്തിയേറുന്നു. ഈ വളർച്ചയിൽ ചുററുമുള്ള അന്തരീക്ഷം, കൂട്ടുകെട്ടുകൾ സാമൂഹികാവസ്ഥകൾ തുടങ്ങിയവ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം വളരെ വലുതാണ്. ഈവൃക്ഷത്തിനാവശ്യമായതും അനാവശ്യമായതുമായ പോഷകങ്ങളായി ഇവ മാറുന്നു. പഴയ ഗുരുകുലത്തിന്റെ ശോഭക്ക് ഈ അവസ്ഥയിൽ തെളിച്ചം കുറയുന്നു. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ വസ്തുതകൾ ഗ്രഹിക്കുന്നത് പല മാധ്യമങ്ങളിലൂടെയാണ്. അദ്ധ്യാപകർ, മാതാപിതാക്കൾ, ബന്ധുക്കൾ, ചുററുപാടുകൾ തുടങ്ങിയവ അവരുടെ അറിവിന്നാധാരമായ സ്രോതസ്സുകളായി മാറുന്നു.

പക്ഷേ ഇവയൊന്നും അവർക്ക് ലോകത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ത്രിമാന ചിത്രം നൽകാൻ പര്യാപ്തമാകുന്നില്ല. ഇവക്കെല്ലാം അവയുടേതായ പരിധികളുണ്ട്. പക്ഷേ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിജ്ഞാനതൃഷ്ണക്ക് ഈ പരിധികളുടെ അതിർവരമ്പുകൾ ഭേദിക്കാനുള്ള കെൽപ്പുണ്ട്—അവ ഭേദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇവിടെയാണ് വാർത്താമാധ്യമങ്ങളുടെ പ്രസക്തി. വാർത്താമാധ്യമങ്ങൾ പല വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വേരൂന്നി നില്ക്കുന്ന പ്രധാന മാധ്യമം പത്രങ്ങളാണ്. ദിനംപ്രതി ലോക ജനതയെ ആശങ്കാകുലരാക്കുകയും, പ്രബുദ്ധരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഇവക്കുള്ള പങ്ക് വളരെ ബൃഹത്താണ്, മററു മാധ്യമങ്ങളിൽ ടെലിവിഷൻ, റേഡിയോ തുടങ്ങിയവ മുൻപന്തിയിൽ നില്ക്കുന്നു. വർണ്ണരാജികൾ വാരിവിതറുന്ന ദൃശ്യങ്ങളും, കർണ്ണാനന്ദകരമായ സംഗീതവും ചേർന്നൊരു മായാപ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷമാണിവിടെ. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മുക്കിലും മൂലയിലും നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ ഇവ ജനങ്ങളുടെ മുന്നിൽ എത്തിക്കുന്നു. ഈ മാധ്യമങ്ങൾ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവ വിവിധതലങ്ങളിലുള്ള ജനങ്ങളിൽ വിവിധതരം സ്വാധീനം ആണ് ചെലുത്തുന്നത്. എന്നാൽ ഇവ പൊതുജനങ്ങൾക്കുപരി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് എന്ത് പ്രയോജനമാണ് ചെയ്യുന്നത് അഥവാ എങ്ങിനെയാണ് അവരെ സ്വാധീനിക്കുന്നത് എന്ന് പരിശോധിക്കാം.

വിദ്യാർത്ഥി എന്നാൽ വിദ്യ അർത്ഥിക്കുന്നവൻ എന്നാണർത്ഥം. അതായത് അവന്റെ പ്രധാന കർത്തവ്യം പഠിക്കുക എന്നതാണ്. ഒററനോട്ടത്തിൽ വാർത്താമാധ്യമങ്ങൾ ഈ മേഖലയിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നില്ല എന്ന് തോന്നും. എന്നാൽ വാസ്തവം അതല്ല. ഇവയും അവന്റെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് അവശ്യമായ മാററങ്ങൾ വരുത്താൻ സഹായകമാകുന്നു. ഇന്നത്തെ ഈ ലോകം ദിനംപ്രതി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമാണ്. ലോകത്തിന്റെ മുക്കിലും മൂലയിലും നടക്കുന്ന വികാസങ്ങൾ, ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക പുരോഗതികൾ, ദിനംപ്രതി ഉദയം ചെയ്യുന്ന പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലക്ക് കൈവരുന്ന പുതിയ മാനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടവയാണ്. ഈ വിജ്ഞാനപ്രദമായ വസ്തുതകൾ അവനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാൻ മാധ്യമങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം അദ്ധ്യാപകരിൽ നിന്നും മാധ്യമങ്ങളിലേക്ക് മാറുന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണ് ഇപ്പോൾ നിലനില്ക്കുന്നത്. ഉദാഹരണമായി ടെലിവിഷനിലെ യു. ജി. സി. പരിപാടികൾ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഒട്ടേറെ സഹായിക്കുന്നു-ചില പത്രങ്ങൾ തങ്ങളുടേതായ വിദ്യാഭ്യാസസഹായകരീതികൾ അവലംബിക്കുന്നു- ഇവയും വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. പല വിദേശരാജ്യങ്ങളിലും ഇതിനിടെ തന്നെ മാധ്യമങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തേക്ക് കടന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്, അഥവാ അവർ മാധ്യമങ്ങളെ കൂടുതലായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

ഇപ്പോഴത്തെ രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ വിജയത്തിന് അഥവാ അവരുടെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്ക് വിദ്യാർത്ഥികളെ ആവശ്യമാണ്. സ്കൂൾ കോളേജ് തലങ്ങളിൽ എല്ലാം തന്നെ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകൾ ഉദയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ രാഷ്ട്രഭരണത്തിൽ ഇക്കാലത്ത് സുപ്രധാനമായ പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. ഭരണചക്രം ഭാവിയിൽ തിരിക്കേണ്ടവരാണ് നാം എന്ന ബോധം അവരിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സുപ്രധാനമായ മാററത്തിനും കാരണം മാധ്യമങ്ങൾ തന്നെ. ഏതോ ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ കൊടിയുയർത്തുന്ന വിദ്യാർത്ഥി സംഘടകളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ പത്രങ്ങൾ, ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് സുപ്രധാനമായ പങ്കുണ്ട്. ഏതോ 'ഭാണം

കേറാമൂല'യിൽ നടക്കുന്ന ഒററപ്പെട്ട, ഒരു ചെറിയ, സംഭവം പൊതുജനങ്ങളുടെ വീക്ഷണത്തിലെത്തുമ്പോൾ 'അർജ്ജുനൻ അമ്പെയ്ത പോലെ' ഭീമാകാരം പ്രാപിക്കുന്നു. ഇവയും വിദ്യാർത്ഥികളിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു - പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ, കൂട്ടത്തല്ലുകൾ, സമരങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ നിത്യസംഭവങ്ങളാകുന്നു. ചില മാധ്യമങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ കുത്തകയായി മാറിയിരിക്കുന്നു; അവയാണ് ഈ മാററങ്ങൾക്ക് കൂടുതലായി വളം വെച്ചു കൊടുക്കുന്നത്. എന്തായാലും ഈ കാലത്ത്, രാഷ്ട്രീയ രംഗത്ത് മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം വിദ്യാർത്ഥികളിലൂടെ സുവ്യക്തമായി കാണാവുന്നതാണ്.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ജീവിത രീതികളിലേക്കും മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം കടന്നു ചെന്നിരിക്കയാണ്. ചുററുമുള്ള പരിഷ്കൃത ലോകത്തിലെ കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന മാററങ്ങൾ അവരുടെ മുന്നിലെത്തിക്കാൻ മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാറിവരുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങൾ, അവ വേഷത്തിലായാലും, വാഹനത്തിലായാലും, സ്വന്തം മുടി ചീകുന്നതിൽ ആയാൽ പോലും അവരറിയുന്നു. ഇതും മാധ്യമങ്ങളുടെ വൈഭവമാണ് ഇതിന് അവരെ സഹായിക്കാൻ പരസ്യങ്ങൾ എന്ന മായാലോകത്തിന് കഴിയുന്നു. വാർത്താമാധ്യമങ്ങളിലൂടെ പുറത്തു വരുന്ന മോഹന വാഗ്ദാനങ്ങളും, ഉൽപന്നത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അമിതമായ വിവരണവും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഔത്സുക്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഈ മാസ്മര വലയത്തിൽ പെടാത്തവർ ചുരുക്കമാണ്. ഈ കാലത്ത് പത്ത് വയസ്സായൊരു കുട്ടി ഷേവിങ്ങ് ക്രീമും പൂശി താടിയും മീശയും വടിക്കുന്നെങ്കിൽ അദ്ഭുതപ്പെടാനൊന്നും ഇല്ല. എല്ലാം ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ വൈഭവം എന്ന് ആശ്വസിക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ആണോ പെണ്ണോ എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ പററാത്ത ഒരു പുതിയ സമൂഹത്തിലേക്ക് അവരും അലിഞ്ഞു ചേരുന്നു.

ജീവിതം എന്ന ഈ പാതയിൽ കാണുന്നതെല്ലാം കരസ്ഥമാക്കാൻ അവനെ മാധ്യമങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു. എന്തൊക്കെയാണ് തന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ, അവ എങ്ങിനെ സാധിക്കും എന്നൊക്കെ സംശയിച്ച് നിൽക്കുമ്പോൾ മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പരസ്യങ്ങൾ വീണ്ടും സഹായത്തിനെത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഭാവിജീവിതവും മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീന പരിധിയിൽപെടുന്നു. പിന്നെ അവന്റെ മിടുക്കു പോലെ, അവൻ പുതിയ ഉയരങ്ങൾ കയറുന്നു-പുതിയ മേച്ചിൽപുറങ്ങൾ താണ്ടുന്നു. ഇവിടെയെല്ലാം ഒരു നിഴൽ പോലെ മാധ്യമങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നു.

പുതിയ തലമുറക്ക് അന്യമായ പഴയ കാലങ്ങൾ, ആരോ, എന്നോ മറന്നുവെച്ചു പോയ ഓർമ്മകൾ, ഈ തലമുറക്ക് അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ പലരീതികളിലായി മാധ്യമങ്ങൾ,അവന് സ്വന്തം ബാല്യകാലം പകർന്നു തരാതിരുന്ന അനുഭൂതികൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ സ്വകാര്യ ജീവിതത്തിൽ പോലും മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം പ്രകടമാണ്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് എല്ലാം നല്കുന്നത് ഈ മാധ്യമങ്ങളാണ്. അവന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുപരി അവൻ എല്ലാം തികഞ്ഞ ഒരു മാതൃകാപൗരനാകാനും മാധ്യമങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു. ഒരു ത്രിമാന ചിത്രം പോലെ എല്ലാം അവൻ പരസഹായം കൂടാതെ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

മാധ്യമങ്ങൾക്ക് ഭാവിയിലും വിദ്യാർത്ഥികളിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്താനാവും. അധ്യാപകരില്ലാതെ വീട്ടിലെ ടെലിവിഷനിലൂടെ പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥിതി വളരെ മനോഹരമായിരിക്കും. പക്ഷേ സ്കൂളിൽ പോകാത്ത മടിയന്മാരായ ഒരു പുതിയ വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹം ഇവിടെ ഉദയം ചെയ്തേക്കും. ചില

പ്പോൾ മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം ഈ ലോകത്തെ തന്നെ നശിപ്പിച്ചേക്കും. വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയം അതിരു കടക്കാൻ ഇവ കാരണമായേക്കും അതിർവരമ്പുകൾ ഭേദിക്കുന്ന ഇവർ നാശത്തിന് കാരണമായേക്കും. എന്നിരുന്നാലും മാധ്യമങ്ങളുടെ പ്രസക്തി ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല.

എന്തായാലും ഗുരുകുല വിദ്യാഭ്യാസം വഴിമാറിയത് വളരെ വികസിച്ച ഒരു വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിനാണ്. മാധ്യമങ്ങൾ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന ഒരു വലിയ വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയാണ് ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളത്. മഹത്തരമായ ആ പാരമ്പര്യം കളഞ്ഞു കുളിക്കാതെ ഈ മേഖല ഇനിയും മുൻപോട്ട് തന്നെ പോകണം. അതിനായി വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹം മാധ്യമങ്ങളെ മുതലാക്കി, അവയുടെ സ്വാധീനം മനസ്സിലാക്കി മുന്നോട്ട് നീങ്ങണം. വളരെ വികസിച്ച ഒരു ഭാവിതലമുറയെ ഈ മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം വഴി നമുക്ക് ലഭിക്കും എന്ന് പ്രത്യാശിക്കാം.

അസുരവിത്ത്

ശരത്ചന്ദ്രൻ കെ. പി.
റോൾ നമ്പർ 2402
XII എ

ഇന്ന് തന്റെ ഇന്റർവ്യൂ ആണ്. കൊച്ചു വെളുപ്പാൻ കാലത്ത് തന്നെ തണുത്ത വെള്ളം തലയിൽ വീണപ്പോൾ എന്തെന്നില്ലാത്ത വെറുപ്പ് തോന്നി. ഒരു ഭാഗ്യദോഷിയുടെ പതിനഞ്ചാമത്തെ ഭാഗ്യപരീക്ഷണം! എങ്കിലും തന്റെ ആത്മവിശ്വാസം ഒരിക്കലും കൈവിട്ടു പോയിട്ടില്ല. ഒരു യന്ത്രമനുഷ്യനെ പോലെ അയാൾ നടന്നു നീങ്ങി.

അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെ നൂലാമാലയിൽ കുരുങ്ങി, വിജ്രംഭിച്ച് പൊട്ടാറായ മൗന നൊമ്പരങ്ങൾ ഏററു വാങ്ങിക്കൊണ്ട് നടക്കുന്ന നിർഭാഗ്യവാന്റെ പരിക്ഷീണമായ തേങ്ങലുകൾക്ക് എന്തേ ആരും മറുപടി പറയാത്തത്? ജനന ദിവസം അമ്മാവൻ അപമൃത്യുവടഞ്ഞു! മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സ്വന്തം അച്ഛൻ ഹൃദയസ്തംഭനം മൂലം പരലോകം പൂകി! കാരണവന്മാരുടെ ശബ്ദങ്ങൾ തറവാട്ടിൽ ഉയർന്നു കേൾക്കാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാം മനസിലാക്കാനുള്ള പ്രായം വന്നപ്പോഴേയ്ക്കും തന്റെ പേരിൽ കുററങ്ങൾ മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടിരുന്നു.

ബാല്യത്തിൽ തന്നെ പൊള്ളയായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ കുത്തൊഴുക്കിൽ പെട്ട് വഴിയറിയാതെ വലഞ്ഞു പോയ പിഞ്ചു ബാലന്റെ നൊമ്പരങ്ങൾ ഇപ്പോഴും തനിക്ക് അപരിചിതമായിട്ടില്ല. നൊമ്പരങ്ങളുടെ നെരിപ്പോടിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്ന താൻ നാട്ടുകാർക്ക് അസുരവിത്തായി മാറി.

ചിന്തകളുടെ ലോകത്തു നിന്നും മോചനം നല്കിയത് ഇന്റർവ്യൂ ഓഫീസായിരുന്നു. പേരു വിളിച്ചപ്പോൾ അല്പം പരിഭ്രമത്തോടു കൂടി അകത്തേക്കു കയറിച്ചെന്നു. തന്റെ സുഹൃത്തായ മനോജിനെ ഇന്റർവ്യൂ ഓഫീസറായി കണ്ടപ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സ് സന്തോഷാതിരേകത്താൽ പൂവണിഞ്ഞു! അയാളുടെ ജന്മം അവിടെ സഫലമാകുകയായിരുന്നു; ആ നിമിഷം.

ഓഫീസിൽ നിന്നും പുറത്തിറങ്ങിയ അയാൾക്ക് ഒരു ജോലി നേടിയെടുക്കുക എന്ന തന്റെ വാശി തീർത്തതിന്റെ സന്തോഷമായിരുന്നു! പണ്ട് ജന്മബന്ധങ്ങളുടെ കെട്ട് പൊട്ടിച്ചോടുമ്പോൾ കൊണ്ടു നടന്നിരുന്ന അഭിലാഷം സഫലമായി! അയാൾ ഉടനെ അവിടെ നിന്നും യാത്രയായി ....

കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞ് റോഡിൽ നിന്ന് ഒരു ആർത്തനാദം കേട്ടു! ഒരു മനുഷ്യന്റെ ദേഹത്ത് ലോറി കയറി ചോര ചീററുന്ന ദൃശ്യം ആരെയും വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. അസുരവിത്ത് അന്യലോകത്തേയ്ക്ക് സഫലീകരിക്കാത്ത ആഗ്രഹവുമായി യാത്രയായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു!

പശ്ചാത്താപം

മനോജ് വി.
റോൾ നമ്പർ. 2397
XII ബി

രണ്ടു ജഡങ്ങൾ ചുമന്നാണ് അന്നും അയാൾ അത്താഴത്തിനു വഴിയൊരുക്കിയത്. ആശുപത്രിയിൽ വച്ചു മരിക്കുന്നവരുടെ മൃതദേഹം ചുടുകാട്ടിലെത്തിക്കുന്ന പണിയാണ് അയാൾക്ക്. ശ്മശാനത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം തളം കെട്ടി നിൽക്കുന്ന മോർച്ചറിയും ആശുപത്രി ഭാഗങ്ങളും കൂടി അയാളുടെ ജീവിതമൊരു ചുടലക്കളമാക്കി മാറ്റിയിരുന്നു. ഒരു വലിയ തറവാടിന്റെ അവസാനത്തെ കണ്ണിയായിരുന്നു അയാൾ. കടം കേറി അച്ഛനും അമ്മയും ഒരു കയറിൽ ജീവിതം ഹോമിക്കുന്നതു കാണേണ്ടി വന്ന അയാളുടെ പിന്നീടുള്ള ജീവിതം താളം തെറ്റിയായിരുന്നു.

എട്ടും പൊട്ടും തിരിയാത്ത ഒരു കുഞ്ഞിനെ ഏൽപിച്ചിട്ട് ഭാര്യയും വിധിക്കു കീഴടങ്ങി. കുഞ്ഞിനു ഭക്ഷണം കൊടുക്കാൻ വേണ്ടി ജോലിയന്വേഷിച്ചു നടന്ന അയാൾ ഒരു വലിയ പ്രൈവറ്റാശുപത്രിയിൽ ചെന്നുപെട്ടു. പതിനഞ്ചു കൊല്ലം അവിടെ ജോലി ചെയ്യാമെന്ന് ബോണ്ടെഴുതി കൊടുക്കാമെങ്കിൽ ജോലി തരാം എന്നുപറഞ്ഞു ചെയ്യുന്ന ജോലിക്കനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം തരാം എന്ന കരാറിൽ അയാൾ ബോണ്ടൊപ്പിട്ടുകൊടുത്തു.

ചുടലക്കാട്ടിലേക്ക് ശവം ചുമക്കലാണ് തന്റെ ജോലി എന്നറിഞ്ഞ് അതുപേക്ഷിക്കാൻ നോക്കിയെങ്കിലും ബോണ്ടെഴുതി കൊടുത്തതു കാരണം പറ്റിയില്ല. ഒരു ശവത്തിന് പതിനഞ്ചു രൂപ എന്ന പ്രകാരമാണ് അയാളുടെ കൂലി. ആദ്യമൊക്കെ വെറുപ്പായിരുന്നെങ്കിലും പിന്നീട് ദിവസവും കുറച്ചു പേരെങ്കിലും മരിക്കണേ എന്നായി പ്രാർത്ഥന. യമദേവൻ കനിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അന്ന് അയാളും കുഞ്ഞും പട്ടിണിയാണ്.

വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയാണ് മകന് പഠിക്കുവാനുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ അയാൾ വാങ്ങിക്കൊടുത്തത്. എങ്ങനെയെങ്കിലും മകന്റെ പ്രി-ഡിഗ്രി പരീക്ഷാ ഫീസ് സംഘടിപ്പിക്കണം എന്ന ഒരൊറ്റ വിചാരമേ കുറച്ചു ദിവസമായി അയാളുടെ മനസ്സിലുള്ളൂ. ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച രാവിലെ അയാളെ ഓഫീസിലേക്ക് വിളിപ്പിച്ചു. അയാൾ അവിടെ ചേർന്നിട്ട് പതിനഞ്ചു വർഷം തികഞ്ഞു. വേണമെങ്കിൽ അന്നു വൈകുന്നേരം പിരിഞ്ഞു പോകാം

എന്നും അറിയിച്ചു. സന്തോഷം കൊണ്ടയാൾ വീർപ്പുമുട്ടി. മകനേയും കൂട്ടി വേറെവിടെങ്കിലും പോയി കൂലിവേല ചെയ്തു ജീവിക്കണമെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ ആഗ്രഹം.

അന്ന് പതിവിലേറെപ്പേർ മരിച്ചു. മകന്റെ പരീക്ഷാഫീസിന് ഒരു ശവം കൂടി വേണ്ടി വരും. പിന്നീടൊന്നും കിട്ടാതിരുന്നത് കൊണ്ട് അയാൾ ഓഫീസിലേക്ക് നടന്നു. ഇത്രയും കാലം ജോലി ചെയ്തതിനുപകരമായി നല്ലൊരു തുകയും വാങ്ങി രെജിസ്റററിൽ ഒപ്പിട്ടിട്ട് പിരിഞ്ഞു പൊയ്ക്കൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. അയാൾ ഒപ്പിടാനായി തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ശവം കൂടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് കേട്ടു. മകന്റെ പരീക്ഷാഫീസ് തികക്കാനായി അയാൾ ഓടി. ശവവുമെടുത്തുകൊണ്ട് ചുടുകാട്ടിലെത്തി. ചിതയുടെ മേൽ വച്ചു.

എന്തോ, പതിവിന് വിപരീതമായി അയാൾക്ക് ആ ശവത്തിന്റെ മുഖമൊന്ന് കാണണമെന്ന് തോന്നി. പതിനഞ്ചുകൊല്ലത്തിനിടക്ക് ആദ്യമായാണ് ഇങ്ങനെയൊരു തോന്നൽ. തന്റെ അവസാനത്തെ ഇരയായതുകൊണ്ടായിരിക്കാമെന്ന് അയാൾ കരുതി. ശവത്തിന്റെ മുഖം മറച്ചിരുന്ന തുണി മാററിയതും അയാളവിടെ നിന്ന് വെന്ത് നീറാൻ തുടങ്ങി.

തെക്കുനിന്നും ചെറിയൊരു കാററുവീശിയപ്പോൾ വർഷങ്ങളായി മജ്ജയും മാംസവും ലയിച്ചുചേർന്ന ശ്മശാനത്തിലെ മണ്ണ് അയാളുടെ കണ്ണിലും വായിലും മററും അടിച്ചു കയറി. ഭൂമിയാകെ കീഴ്മേൽ മറിയുന്നതുപോലെ തോന്നി അയാൾക്ക്. തന്റെ ചോരയുടെ അവസാനത്തെ തുള്ളിയാണ് മണ്ണിൽ അലിഞ്ഞുചേരുന്നത്. അയാൾ മെല്ലെ തിരിച്ച് നടന്നു.

പരീക്ഷാഫീസ് കൊടുക്കാൻ കഴിയാത്തതുകാരണമാണ് കുട്ടി ആത്മഹത്യ ചെയ്തത് എന്ന് വഴിക്കാരോ പറയുന്നത് അയാൾ കേട്ടു. വേഗം തന്നെ അയാൾ ഓഫീസിൽ ചെന്നു. ഒപ്പിടാനോ പൈസ വാങ്ങാനോ നിന്നില്ല. നിറകണ്ണുകളോടെ അയാൾ ആ ആശുപത്രിയുടെ പടികളിറങ്ങി.

പ്രതിമകൾ പ്രതികരിക്കുന്നു

സന്തോഷ് കെ. വി.
റോൾ നമ്പർ 2518
XI എ

ബസ്സിൽ നിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ കാര്യ
മായൊന്നും തോന്നിയില്ല. മുഷിഞ്ഞു
തുടങ്ങിയ 'ജുബ്ബ'യിൽ നിന്നും ദുഷി
ച്ച ഗന്ധം അരിച്ചു കയറുന്നുണ്ടായിരു
ന്നു.... ഒരു നീണ്ട ഇടവേളയ്ക്ക് ശേഷം,
പരിചയമുള്ള ആ കവല ഞാൻ ഒന്നു വീ
ക്ഷിച്ചു. പരിസരമാകെ മാറിയിരിക്കു
ന്നു. അപ്പുവിന്റെ ചായപ്പീടികയുടെ
സ്ഥാനത്ത് ഒരു രണ്ടുനില ഹോട്ടൽ തല
യെടുത്തു നിൽക്കുന്നു. 'ചിലപ്പോൾ
അപ്പുവിന്റെ ഉയർച്ചയായിരിക്കും'.
ഞാൻ ഊഹിക്കാതിരുന്നില്ല. "എടാ അപ്പൂ
നീ ഭാഗ്യവാനാടാ........" ഞാൻ പിറു
പിറുത്തുകൊണ്ട് മിനുസപ്പെടുത്തിയ
കാർപ്പെററു വിരിച്ച പടികൾ കയറി....

മാനേജരുടെ സ്ഥാനത്ത് ആരുമില്ലാ
യിരുന്നു. "അപ്പുവില്ലേ"? അവിടെ കണ്ട
ഒരു വെയിററോട് ഞാൻ തിരക്കി.
"അപ്പുവോ? ഏതപ്പു?" പിന്നെ ഒന്നും
ഞാൻ ചോദിക്കാൻ നിന്നില്ല. നിരാശ
യോടെ കാലുകൾ പിൻവലിച്ചു നടന്നു.
അടുത്ത കുററിക്കടയിൽ നിന്നും ഒരു
നാരങ്ങാ വെള്ളം വാങ്ങിക്കുടിച്ചപ്പോളാ
ണ് എല്ലാം ഒരു തോന്നലുമാത്രമായിരു
ന്നു വെന്ന ബോധം വന്നത്.

ഒരു ചരിത്ര ഗവേഷകനായ തനിക്ക്
ഇനിയും ഒരു പാട് പോകാനുണ്ട്.
അപ്പുവിനെക്കുറിച്ച് പിന്നെ ഓർത്തില്ല.
വന്നപ്പോൾ ആരെയൊക്കെയോ കാണണ
മെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇല്ല, അവരാരും
ഇവിടില്ല.... ജീവിതത്തിന്റെ നെട്ടോട്ട
ത്തിലായിരിക്കും അവരൊക്കെ....

വെയിലിന്റെ നിറം മങ്ങിക്കൊണ്ടിരു
ന്നു. ചിലന്തിവലകൾ നീക്കി ആ മതിൽ
കവാടം കടന്നപ്പോൾ ഏതോ തലപെരിപ്പി
ക്കുന്ന ഗന്ധം പുറം തോട് പൊളിക്കുക
യായിരുന്നു.... ഈ മണ്ണിലാണല്ലോ അപ്പു
വുമായി കളിച്ചു നടന്നത്. അതെ, ഇവി
ടെയായിരുന്നല്ലോ ഞങ്ങൾ അങ്കം കുറിച്ച
തും.... അങ്ങിനെ എല്ലാം എല്ലാം മനസ്
സിൽ കൂടി കടന്നു പോവുകയായിരു

ണു.... കൗമാര രഹസ്യങ്ങൾ ഈ മതിലകത്ത് ഒതുക്കിനിർത്തി എത്രയെത്ര സന്ധ്യകൾ തങ്ങൾ തള്ളി നീക്കിയിരിക്കുന്നു.... അതൊന്നും ഓർക്കാതിരുന്നില്ല.

മുമ്പിലെന്തോ ഒരു നിഴലു പോലെ കണ്ടപ്പോഴാണ് ചിന്തയിൽ നിന്നും ഉണർന്നത്. ഒരു കൂററൻ പ്രതിമ ! അതുതന്നെ ഉററുനോക്കുന്നുണ്ടോ ? അതിന് ചലനമില്ല..... ചരിത്രങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കെടാവിളക്കുപോലെ നിൽക്കുന്ന ആ പ്രതിമയുടെ മുന്നിൽ ഞാൻ ഒരു നിമിഷം അർദ്ധപ്രജ്ഞനായി നിന്നുപോയി .... ഇവയ്ക്ക് തന്നെക്കാളുമെത്രയോ അറിയാം .... തനിക്കറിയാവുന്നതെത്രതുച്ഛം!'ഞാൻ ഓർത്തു ....

പകലോൻ ചക്രവാളത്തിൽ കുങ്കുമം ചാലിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. എങ്ങുനിന്നോ ഒഴുകിയെത്തുന്ന ഭക്തിഗാനങ്ങൾ .... ചേക്കേറാൻ തിരക്കുകൂട്ടുന്ന പക്ഷികളുടെ കാഹളം .... തന്നെ ഉററുനോക്കുന്ന പ്രതിമകൾ ...... അവയ്ക്കുമുമ്പിൽ തന്റെ ധൈര്യം ഊറിപ്പോകുന്നുണ്ടോ ? താനും അപ്പുവും ഉടച്ചിട്ട പ്രതിമകളും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോൾ എന്തോ പേടി തോന്നാതിരുന്നില്ല .... വിധിക്കു വിധേയമായി തകർക്കപ്പെട്ട അമ്പലം ...... ഒരു പഴയ മുഖം നൽകാൻ ഇവിടാരുണ്ട് ? .... ഇല്ല, ആരുമില്ല. മനസ്സുതന്നെ ഉത്തരങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു.

താൻ തോല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കുറിക്കാൻ എടുത്ത പേനതുമ്പ് ചലനമററിരിക്കുന്നതായി എനിക്ക് തോന്നി.

"പ്രതിമകളേ .... നിങ്ങൾ ജീവിക്കൂ.... നിങ്ങൾക്കു മരണമില്ല .... നിങ്ങൾ ചിരസ്ഥായിയാണ് .... ഈ ഭ്രാന്തന്മാരുടെ ലോകത്തിന്റെ കർമ്മ സാക്ഷിയായി നിങ്ങൾ ജീവിക്കൂ........ ".

എന്റെ കാലുകൾ ചലിക്കുകയായിരുന്നു ..... ആ ഭ്രാന്തന്മാരുടെ ലോകത്തിലേയ്ക്ക്................ .

കൂടുവിട്ട പക്ഷി

ലീനാ വാസു
റോൾ നമ്പർ 2485
XI എ

അവൾ വരുന്ന നിമിഷവും പ്രതീക്ഷിച്ച് അന്നും അയാൾ വഴിയോരത്ത് കണ്ണും നട്ടിരുന്നു. എല്ലാം കൊണ്ടും മരവിച്ചിരിക്കുന്ന മനസ്സിന് ജീവൻ നല്കിയത് അവളാണല്ലോ ? അവൾ തന്റെ ആരാണെന്ന് അയാൾക്ക് പോലുമറിയില്ല. പക്ഷേ, മുറിവേററു വീണ പക്ഷിയെ മടിയിലിരുത്തി ശുശ്രൂക്ഷിച്ചതവളാണ്.

ഒരിക്കലും ഉണങ്ങാത്ത മുറിവുകൾ മാത്രമാണ് അയാൾക്ക് ജീവിതം നല്കിയിട്ടുള്ളത്, അന്യോന്യം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത മാതാപിതാക്കളുടെ മകനായി പിറന്നത് തന്റെ കുററമല്ലല്ലോ, എന്നു കരുതി ആശ്വസിക്കാൻ അയാൾ പല തവണ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട് അയാളെ അല്പമെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കാനായി ആരും വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. പണ്ട് പഠിക്കാൻ മുൻപന്തിയിലായിരുന്നു. ജീവിതത്തിൽ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും നിറവേററാനുള്ള മോഹവുമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ വീട്ടിലെ മനസ്സു മടിപ്പിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷം കണ്ട് എന്തിനാണ് ആ സ്വപ്നങ്ങൾ സാക്ഷാത്ക്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് എന്ന് അയാൾ ചിന്തിച്ചു. അർത്ഥശൂന്യമായ ആ വിചാരം മനസ്സിൽ പടർന്നു പന്തലിക്കാൻ അധികം സമയം വേണ്ടി വന്നില്ല. അതോടെ പഠിത്തവും നിർത്തി അച്ഛനുമമ്മയും മററുമുള്ളവരോട് മകന്റെ മിടുക്കിനെക്കുറിച്ചും അവൻ പഠിച്ച് നല്ല ജോലി സമ്പാദിക്കുമെന്നും മററും പ്രശംസിച്ചു പറയുന്നതു കേൾക്കാം. അവരുടെ കലഹങ്ങൾക്കിടയിൽപ്പെട്ട് ദുഃഖിക്കുന്ന അയാളെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കൽ പോലും അവർ ചിന്തിച്ചു കാണില്ല.

രാവിലെ വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങിയാൽ രാത്രി വളരെ വൈകിയെഅയാൾ വീട്ടിലെത്തുകയുള്ളു. അന്വേഷിക്കാനും ആരുമില്ല. ജീവിതത്തിൽ സന്തോഷമെന്നതെന്തന്നറിയാതെ അലഞ്ഞു തിരിയുമ്പോഴാണ് അയാൾ ആ പെൺകുട്ടിയെ പരിചയപ്പെട്ടത്. അയാളെക്കുറിച്ചെല്ലാമറിയാമെന്ന ധാരണയിലാണ് അവൾ സംസാരിക്കുന്നത് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ പററിയ ഒരു സുഹൃത്തിനെ കണ്ടു പിടിച്ചതോടെ അയാളിൽ പല മാററങ്ങളും ഉണ്ടായി. പഴയ കൂട്ടുകെട്ടിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചു.

രണ്ടു ദിവസമായി അവളെ അതുവഴി എങ്ങും കാണാനില്ല. അയാളിൽ ജീവിക്കണമെന്ന ആശയുണ്ടാക്കിയത് അവളാണ്. മുറിവേററ മനസ്സിനെ പരിപാലിച്ച് ജീവനുണ്ടാക്കിയതും അവളാണ് അവളെ കാണാത്ത ദിനങ്ങൾ എത്ര കഷ്ടപ്പെട്ടാണ് തള്ളിനീക്കിയതെന്ന് അയാൾക്ക് മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളു. അവളെ അന്വേഷിച്ച് അയാൾ പലയിടത്തും നടന്നു. ഏററവുമൊടുവിൽ അവളുടെ വീട് കണ്ടു പിടിച്ചു. അയൽ വാസികളിൽ നിന്നുമാണ് അയാൾ ആ ഞെട്ടിക്കുന്ന വാർത്തയറിഞ്ഞത്. അവളും വീട്ടുകാരും ദൂരെയേതോ സ്ഥലത്തേക്ക് മാറിത്താമസിച്ചുവെന്ന്.

തന്നോട് ഒന്നും പറയാതാണല്ലോ അവൾ പോയത്. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ, ആരുമല്ലാത്ത ഒരാളോടെന്തിനാണ് അവൾ യാത്ര പറയുന്നതെന്നയാൾ ഓർത്തു. അയാൾ പടുത്തുയർത്തിയ സ്വപ്നങ്ങൾ ഓരോന്നായി ചിറകൊടിഞ്ഞു വീണു. എല്ലാം അയാളിൽ നിന്നും നഷ്ടമായി എന്നിട്ടും ഒന്നുമറിയാത്തവനെപ്പോലെ അയാൾ അവിടെ നിന്നും യാത്രയായി. ജീവിത പരീക്ഷണങ്ങളുടെ നടുവിൽ നിന്നും എന്നെന്നേക്കുമായി ഒരു മോചനം കിട്ടുവാൻ ! കൂടു വിട്ടു പറന്നുപോകുന്ന ഒരു പക്ഷിയെപ്പോലെ !

അമ്മാവന് ഒരു ആനയുണ്ടായിരുന്നു

സഞ്ജോയ്. കെ. വി
റോൾ നമ്പർ 2456
XI എ

ബസ്സിറങ്ങി, അങ്ങാടി മുറിച്ചു കടന്നുപോകുന്ന റോഡും കടന്ന് കോളനിയിലേക്കുള്ള കുന്നുകയറുമ്പോൾ കൃഷ്ണൻ നായർക്ക് ഒരു സന്തോഷമൊക്കെ തോന്നി. താഴെ കൊച്ചു കൊച്ചു വീടുകളും നെല്പാടങ്ങളും നോക്കെത്താത്ത ദൂരത്ത് കിടക്കുന്നു.

അമ്പലം കഴിയുമ്പോൾ കോളനി തുടങ്ങുന്നു. കാവൽ നിൽക്കുന്ന കാക്കി വേഷക്കാരനോടു കൃഷ്ണൻ നായർ ചോദിച്ചു. ''KPR നായർ എവിടെയാണ് താമസം'' അയാൾ കാണിച്ചുകൊടുത്ത വഴിയിലൂടെ നടന്നു. രണ്ടുവശവും നാലുനില ഫ്ളാറ്റുകളാണ്. അതിനു നടുവിൽ ഒരു പൂന്തോട്ടവും. പെണ്ണിനു ജാതകം എഴുതിയ കണിയാൻ അന്നേ പറഞ്ഞിരുന്നു. പെണ്ണ് നല്ല നിലയിലെത്തുമെന്ന്. രണ്ടാം നിലയിലാണ് താമസം!

അമ്മാവനെ കണ്ടപ്പോൾ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി സന്തോഷം കൊണ്ടു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു പോയി. ''ഒരു കാർഡ് ഇട്ടുകൂടായിരുന്നോ ? ഞങ്ങൾ സ്റ്റേഷനിൽ വരുമായിരുന്നല്ലോ ?''

''മതിയെടീ കൊച്ചേ. നിന്റെ വേഷം കെട്ടല്ലോ.''

അയാൾ മനസ്സാ പറഞ്ഞു എങ്കിലും ഇങ്ങനെ മൊഴിഞ്ഞു.

''നിന്റെ നായരെവിടെ?''

അവൾ അഭിമാന പൂർവ്വം മൊഴിഞ്ഞു ''പ്രമോഷൻ കിട്ട്യേപ്പിന്നെ വലിയ തിരക്കിലാ. അങ്ങേരില്ലാതെ ഓഫീസിൽ ഒന്നും നടക്കില്ല. ലീവും കിട്ടുന്നില്ല.''

ഓരോ വേഷങ്ങൾ വാതിൽക്കൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. ''അതാ മിസ്സിസ് നായർ, ഗസ്സ്റ്റ്.''

ലക്ഷ്മി പുറത്തേക്കു നീങ്ങി പ്രസംഗിക്കുന്നതു കേട്ടു ''അങ്കിളാ ആദ്യമായിട്ട് വരികയാണിവിടെ. എപ്പോഴും ബിസ്സിനസ്സിന്റെ തിരക്കാണു'' പിന്നെ വാതിലടച്ചു അവൾ വന്നു.

''അമ്മാവൻ കൈ കഴുകൂ. കാപ്പി കുടിക്കാം.''

ദോശയും സാമ്പാറും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. വിശക്കുന്നുണ്ട് തട്ടിക്കളയാം തൊട്ടെടുത്തു

വന്നു പെണ്ണു പ്രസംഗം തുടങ്ങി "ഗ്രൈൻഡറിൽ ആട്ടിയ മാവാണ്, അതാണിത്ര സോഫ്ടായിരിക്കുന്നത്. ഗോവയിൽ പോയി വാങ്ങിച്ചതു കൊണ്ട് അഞ്ഞൂറു രൂപ ലാഭം കിട്ടി.

"നല്ലത്, ലാഭം എപ്പോഴും നോക്കണം"

"അമ്മാവന് തണുത്ത വെള്ളം വേണോ?"

"ഞങ്ങളുടെ ഫ്രിഡ്ജ് കണ്ടില്ലേ ? ഇവിടെ ഞങ്ങൾക്കേ ഫോറിൻ ഫ്രിഡ്ജ് ഉള്ളൂ ബാക്കിയെല്ലാവർക്കും സാദയാണ്"

"വിടരുത് മകളെ. വിട്ടു കൊടുക്കരുത്; താഴത്തേതിൽ തറവാട്ടുകാർ ഒരു കാര്യത്തിനും മററുള്ളവരെക്കാൾ താഴെയായിരുന്നില്ല അവരെപ്പോഴും ഒരു പടി മുന്നിലായിരുന്നു" കൃഷ്ണൻ നായരുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നു ആ സുന്ദരി മറഞ്ഞു. പകരം പാവടയും ബ്ലൌസും ധരിച്ച ഒരു പെൺകുട്ടി തെളിഞ്ഞു വന്നു. കാവിലെ വിളക്കിന് തൊഴുകൈയോടെ നിൽക്കുന്നു "അമ്മാമാ- എനിക്കു കൊളേജിൽ പോകണം"

തറവാട്ടു മുററത്തു കെട്ടിയൊരുക്കിയ കല്ല്യാണപ്പന്തൽ ഭർത്താവിൻെറ ജോലിസ്ഥലത്തു പോവുമ്പോൾ പൊട്ടിക്കരയുന്ന പെൺ കുട്ടി.

"അമ്മാമനെന്താ മിണ്ടാതിരിക്കുന്നത് ?" ഇവിടെ ചൂട് കൂടുതലാണ്. Mr: പിള്ള എയർ കണ്ടീഷൻ വാങ്ങിയപ്പോൾ ഇവിടുത്തെ മൂപ്പർ ചാടി പുറപ്പെട്ടതാ. ഞാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. എനിക്കു എ. സി റൂമിലിരുന്നാൽ ജലദോഷം പിടിക്കും ശരീരത്തെക്കാൾ ഉപരി മനസ്സിനെയൊന്നു തണുപ്പിക്കണം. കൃഷ്ണൻ നായർ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചു.

"എനിക്കൊന്നു കുളിക്കണം" കൃഷ്ണൻ നായർ പറഞ്ഞു. ഇപ്പോ വെള്ളം ചൂടാക്കാം ഒരു വാട്ടർ ഹീറർ ഇല്ലാത്തതിൻെറ കുഴപ്പമേ" ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ വശ്യതയും തൻെറ പുഞ്ചിരിയിൽ നില നിർത്തി അവൾ കെഞ്ചി "അമ്മാവനൊരു പതിനായിരം രൂപ തന്നു സഹായിക്കണം ഒരു വാഷിംഗ് മെഷിനും വാട്ടർ ഹീററും മേടിക്കാനാണ് എന്നാൽ സർവെൻറസിനെ ആശ്രയിക്കണ്ടല്ലോ ?" അടവു മാററി ചവിട്ടാതെ രക്ഷയില്ല-

എടി സുന്ദരിക്കോതെ,ശീലാവതി, മരുമഹളേ, നിൻെറ അമ്മാമനെല്ലെടീ ഞാൻ...

"അയ്യോ കുട്ടി, നിനക്കൊരെഴുത്തിടാമായിരുന്നില്ലേ ? ഉള്ള കാശെല്ലാം സ്വരൂപിച്ച് ഞാനൊരു ആനയെ വാങ്ങി. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ആദ്യത്തെ ആനയാ."

ഓർമ്മയിലൊരു ദുഃഖം

ജസ്ററസ് തോമസ്
റോൾനമ്പർ 2480
XI ബി

ബസ് കുലുങ്ങിയതായിരുന്നോ ? അറിയില്ല, എങ്ങനെയോ മയക്കത്തിൽ നിന്ന് എഴുന്നേററു. "പോണ്ട, പോണ്ട" കിളിവിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ബസ്സിൽ നിന്നിറങ്ങുമ്പോഴം സന്ധ്യയായിരുന്നു. സ്വന്തം നാട്ടിലെങ്ങും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രതീതി. എങ്ങോട്ടാണോ പോകുന്നത്, ഒരു എത്തും പിടിയുമില്ല. പിന്നെ കുറെയൊക്കെ ഇരുട്ടായിരുന്നു. കാറു വന്ന് ആ ഇരുന്നില കെട്ടിടത്തിന് മുമ്പിൽ നിന്നത് അറിഞ്ഞില്ല കറുത്ത നൈററിയിട്ടിരുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു ഗേററ് തുറന്നു തന്നത്.

രാത്രി കിടക്കുമ്പോഴം ആലോചിച്ചു ഇവരൊക്കെ ആരാ, ഞാനെന്തിനാ ഇവിടെ വന്നത്, ഇവിടുള്ളവരു ആരോടും മിണ്ടില്ല. ഓരോരൊന്നൊരോന്നാലോചിച്ചുറങ്ങി പോയി.

എല്ലാവരും എഴുന്നേറെറന്ന് തോന്നുന്നു ഞാനപ്പോഴും പുതപ്പിനടിയിലായിരുന്നു.

'ടപ്', ടപ്', ടപ്'....

എന്താണെന്ന് മനസ്സിലായില്ല. പെട്ടെന്ന് ചാടിയെഴുന്നേററു നോക്കി. പട്ടാളക്കാര് രാവിലെ ഓട്ടത്തിന് ഇറങ്ങിയതായിരുന്നു.

"രാക്കി, മോളേ ആ ഫോണെടുത്തേ"

കറുത്ത നൈററിയിട്ട പെൺകുട്ടി ഓടിച്ചെന്നു. അവരുടെ മകളായിരിക്കും; ഇംഗ്ലീഷിലായിരുന്നു സംസാരം, എന്തോ ഒരു ഗോവൻ ചുവയുള്ള ഇംഗ്ലീഷ്. കൂട്ടുകാരികളാരെങ്കിലുമായിരിക്കും വിളിച്ചത്.

ഇവരൊക്കെ എങ്ങനെ ഇവിടെ വന്നുപെട്ടു. ആരോടെങ്കിലുമൊന്നു ചോദിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു പക്ഷേ, എന്തോ സമ്മതിച്ചില്ല.

ആരുടേയും മുഖം കറുപ്പിക്കരുതല്ലോ; അവരൊക്കെ മുമ്പിൽ വരുമ്പോഴം ഒന്നു ചിരിച്ചു കാണിക്കും. എങ്ങനെയെങ്കിലുമൊന്ന് തിരിച്ച് നാട്ടിലെത്തിയാൽ മതിയായിരുന്നു.

ഇടയ്ക്കിടക്ക് ഒരു പെണ്ണ് ആ വീട്ടിൽ വരുമായിരുന്നു, സംഗീത. രാക്കിയുടെ അടുത്ത കൂട്ടുകാരിയാണത്രെ. അവൾ കണ്ടഭാവം നടിയ്ക്കത്തില്ല. രാക്കിക്കൊരാങ്ങളയുണ്ട്, രാജ്കുമാർ ഇഞ്ചിനീയറിംഗ് വിദ്യാർത്ഥിയാണ്. പുള്ളിക്കാരൻ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ ഇടയ്ക്കിടക്ക് ഇങ്ങോട്ട് ചോദിക്കും. അതിനൊക്കെ എന്റെ മറുപടി ഒരു വാക്കിലൊതുങ്ങുമായിരുന്നു.

ദിവസങ്ങൾ പലതുകഴിഞ്ഞു. പഴയതുപോലൊന്നുമല്ല. എല്ലാവരെയും നന്നായറിയാം. ആരോടും സംസാരിക്കാൻ ഒരു മടിയുമില്ല മനസ്സിലെ എല്ലാ വ്യാകുലതയും അകന്നുപോയിരുന്നു. എല്ലാവരുമായി വളരെ അടുത്തു. ബൈക്കിൽ രാജ്കുമാറിന്റെ പുറകിലിരുന്ന് പോണ്ടയൊക്കെ ഒന്നു ചുററി. വീട്ടിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ മൈക്കൽ ജാക്സന്റെ ''ജാം'' ഇട്ട് എന്തു കോലാഹലമുണ്ടാക്കുമായിരുന്നു. ആടി തളർന്നിരിക്കുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും കൊണ്ടുവന്നു തരാൻ രാക്കിയും. എങ്ങനെയോ ഞാനറിയാതെ തന്നെ അവരിൽ ഒരാളായി മാറി. അവരെയൊക്കെ പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിൽ വിചാരിക്കാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല.

പക്ഷെ, എന്തുചെയ്യാം, സമയം പിന്നോട്ടല്ലല്ലോ, മുന്നോട്ടാണല്ലോ സഞ്ചരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ആ ദിവസം വന്നെത്തി. വൈകുന്നേരം ആറരയാകുമ്പോൾ ബസ് വരും. പെട്ടിയിൽ തുണിയൊക്കെ വാരി നിറച്ചു. വീട്ടിലുള്ളവരൊക്കെ യാത്രയയക്കാൻ കൂടെ വന്നിരുന്നു. ബന്ധങ്ങളുടെയും സമയത്തിന്റെയും വിലയെന്താണെന്ന് അപ്പോഴെനിക്ക് മനസ്സിലായി. ബസ് വന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിലെന്ന് ഞാൻ മനസുകൊണ്ട് ആശിച്ചുപോയി.

പക്ഷെ, എല്ലാം എനിക്കെതിരായിരുന്നു. വണ്ടിവന്നു. പെട്ടിയൊക്കെ അകത്തുവച്ച് ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് എല്ലാവരെയും കണ്ട് യാത്ര പറയാമെന്ന് വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ പെട്ടെന്ന് വണ്ടിവിട്ടു. എന്തോ ഒരു അടിവീണതുപോലെ, എന്തോ ഒന്നു പെട്ടെന്ന് കൈവിട്ടുപോയതുപോലെ തോന്നി. ആ ആഘാതത്തിൽ അവിടെ തളർന്നിരുന്നുപോയി. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞാണ് പരിസരബോധം ഉണ്ടായത്. അങ്ങു ദൂരെ, മറയാൻ പോകുന്ന കുറെ രൂപങ്ങളെ നോക്കി കൈയും തലയും കാട്ടി നിസ്സഹായനായി യാത്ര ചോദിക്കാനേ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

ആറടിമണ്ണിന്റെ ഉടമ

അജിത് മാത്യു
റോൾ നമ്പർ 2607
X സി

ഞാൻ പത്താം ക്ലാസ്സിൽ പ്രവേശിച്ച കാലമായിരുന്നു. സന്തുഷ്ടിയുടേയും സമാധാനത്തിന്റെയും കാലം. അതുവരെയുള്ള എന്റെ ജീവിതകാലത്ത് ദുഃഖത്തിന്റെ നിഴൽ പോലും എന്നെ ദർശിച്ചിരുന്നില്ല. കയ്ക്കുന്ന അനുഭവങ്ങൾ എന്നെത്തേടിയെത്തിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ സുഖത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തുമെന്നും സുഖദുഃഖങ്ങളുടെ ഒരു സംഗമമാണ് ജീവിതമെന്നും ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഒരു പക്ഷെ അല്പം വൈകിയായിരുന്നിരിക്കാം എനിക്ക് മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങിയത്.

ആഗസ്റ്റ് മാസം പതിനാലാം തീയതി വൈകുന്നേരം. പിറ്റേന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യദിനമാണ്. ഞാനും സുഹൃത്തുക്കളും പിറ്റേന്നത്തെ പരിപാടികളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നേരം. യാദൃച്ഛികമായി എന്റെ അദ്ധ്യാപകൻ എന്നെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു "നാട്ടിലേക്കു പോകാൻ ഒരുങ്ങിക്കൊ ഇപ്പോൾ ഒരാളെത്തും. ദാ ഫോൺ വന്നിരിക്കുന്നു" എന്ന്. ആദ്യം അത്ഭുതം തോന്നി. പിന്നെ, എന്തോ പന്തികേടുണ്ടെന്നു തോന്നി. നാട്ടിൽ പോകാൻ പൊതുവെ എനിക്കിഷ്ടമാണ്. എന്നാൽ ഈ അസമയത്തറിഞ്ഞപ്പോൾ പലവിധ ദുഷ് ചിന്തകളും എന്റെ മനസ്സിനെ വേട്ടയാടി തുടങ്ങി ഒരു പക്ഷേ എന്റെ മനസ്സിന്റെ പ്രതികരണ ശക്തിക്കുറവു മൂലമായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഉപബോധ മനസ്സ് എന്തോ നിരന്തരമായി മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അത്താഴം ഒന്നും കഴിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. പിന്നീട് മണിക്കൂറുകൾ ഉണർന്നിരുന്നു തള്ളിനീക്കാൻ തുടങ്ങി. സ്നേഹവത്സലനായ എന്റെ അധ്യാപകൻ എന്തിനോ വേണ്ടി എന്നോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. പാതിരാനേരമായതോടെ ഞാൻ മയങ്ങിത്തുടങ്ങി പിന്നീട് രാത്രിയുടെ യാമങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞത് ഞാനറിഞ്ഞില്ല. കുറേസമയം കഴിഞ്ഞു ആരോ എന്നെ തട്ടിയുണർത്തി "ദാ വന്നിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. നേരം വെളുത്തിരുന്നില്ല. ഞാൻ വാതിലിന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് നീങ്ങി. എന്റെ ചാച്ചന്റെനുജൻ അവിടെ നിന്നിരുന്നു. ഒരു ജീപ്പിലായിരുന്നു വന്നത് "വരൂ പോകാം" എന്നു പറഞ്ഞ് വണ്ടി

യിലേക്ക് കയററി. മഴ ചാറുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വാഹനം നീങ്ങിതുടങ്ങിയപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു ‘‘എന്താ കാര്യം?’’ ആദ്യം മൗനം ഭജിച്ചു; പിന്നെ താണ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. ‘‘അതേ അപ്പനു സുഖമില്ല ആശുപത്രിയിലാ’’ ഏകദേശരൂപം ഞാനൂഹിച്ചു. എന്നാൽ ഒന്നും സംഭവിക്കരുതേയെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. യാത്രക്കിടയിൽ ആരും സംസാരിച്ചില്ല. മയങ്ങാൻ മിഴികളടച്ചാൽ ചിന്തിക്കാൻ കഴിയാത്ത ദൃശ്യങ്ങൾ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും നേരം വെളുത്തുതുടങ്ങി. വണ്ടി വീട്ടിന്റെ മുൻപിൽ നിർത്തി. വീടിനു മുമ്പിൽ ഒരു പന്തൽ അകത്തേക്കുപാഞ്ഞ ഞാൻ പ്രതിമപോലെ നിന്നുപോയി. ഒന്നുറക്കെ കരയാനോ ശബ്ദിക്കാനോ സാധിച്ചില്ല. വികാരമില്ലാതെ കണ്ണീർ ധാരയായി ഒഴുകുവാൻ തുടങ്ങി.

‘‘അപ്പൻ ആറടി മണ്ണിന്റെ ഉടമയായി മാറി’’

പുറപ്പാട്

പി. എം. ഗിരീഷ്

ഒന്ന്

നിലാവിനെ അമാവാസിയാക്കുന്ന
മാന്ത്രിക വിദ്യകാണിക്കും
ജീവിത രഥ്യതൻ അരികിൽ
ഏകനായി, സ്മൃതിയുടെ-
മൂളിപ്പാട്ടുപാടുന്ന
വഴി പോക്കനാം കാലത്തിന്
കൂട്ടിരിക്കുന്ന കർമ്മസാക്ഷിയാണ്-
ഞാൻ !

രണ്ട്

കാതടച്ച് മനസ്സിന്റെ കതകടച്ച്
കാത്തിരിക്കുന്നു ഞാൻ കാവലിരിക്കുന്നു
വന്ധ്യയാമങ്ങളോട് വാതുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു
വിരസതയകററുന്നു, ബലിയർപ്പിക്കുന്നു.
കത്തും കാരിരുമ്പൂതിക്കെടുത്തി
ഉമിനീരാക്കി കാണപ്പെട്ട-
തുടിപ്പുകളെയെല്ലാം കുരുതികൊടുത്തു
കാരാഗൃഹം തീർത്തതിൽ
ജീവൽ സ്പന്ദനങ്ങളെ
കുടിയിരുത്തി കാത്തിരിക്കുന്നു
ഞാൻ കാവലിരിക്കുന്നു.

മൂന്ന്

വിശുദ്ധി വീണൊഴുകുന്ന
വിണ്ണിൽ നിന്നുള്ള
പുറപ്പാടിനകലം കുറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ

പൊക്കിൾക്കൊടിയുടെ ഞാണുകൾ
ദുർബലപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ
മാതൃകാന്ത വലയം-
വികർഷണ മണ്ഡലമായിരുന്നെങ്കിൽ
പിതൃക്കാററ്—
പിഴയായി, എതിരായി
വീശാതിരുന്നെങ്കിൽ
സാഹോദര്യം കുററിയിട്ട—
കാവൽ മാടങ്ങളിലെ താഴുകൾ
താനെ തുറന്നിരുന്നെങ്കിൽ
ശവപ്പെട്ടിമേൽ തുറന്നുവെച്ച
അപ്പവും വീഞ്ഞും കണ്ട്
പൈദാഹങ്ങളമർന്നിരുന്നെങ്കിൽ
പുറപ്പാടിനകലം കുറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ
മൂകമാം ചരിത്രത്തിൻ
തുഷാരമണിഞ്ഞ
മുന്തിരി വള്ളികൾ തെളിമതി
പകർന്നിരുന്നെങ്കിൽ
പുറപ്പാടിനകലം കുറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ

□ നാല്

കാക്കപ്പൊന്ന് പൊട്ടിയൊലിക്കുന്ന
കറുത്ത ദേഹവും
പിളർന്ന് വിണ്ട് കീറിയ ചുണ്ടുകളും
മോണയുന്തിയ പല്ലുകളും
ചോരയൊലിക്കുന്ന കണ്ണുകളും
ശ്വാസം തടയുന്ന മൂക്കും
അടുക്കിയൊപ്പിച്ച്
അളന്നുമുറിച്ച്
പിറവി പെരുകുന്നു
തളം കെട്ടി തടം കെട്ടി
താളം തെററി നാളം കെട്ട്
അടിയുന്നു, വീണ്ടും
പിറവി പെരുകുന്നു
ഇതു പുറപ്പാടിനുള്ള സമയമാണ്.

□ അഞ്ച്

പീതനീർ പതഞ്ഞൊഴുകുന്ന
ധമനികൾക്ക് തുളവീഴുന്നു
ജീവസഞ്ചാരം ഗതിമുട്ടുന്നു

മർത്ത്യദേഹം ആർത്തിയോടെ
വായുവിനെയാകരിക്കുന്നു ഇത്.
സഹനശക്തിയുടെ പരമ കാഷ്ഠയാണ്
മാഞ്ഞകലുന്ന പരിണാമ ചക്രത്തിന്റെ
പരമാണുവാകുന്ന സന്നാഹമാണ്
ഒരു പ്രളയത്തിന്റെ പവിത്രോദയമാണ്
പുറപ്പാടിനുള്ള സമയമാണ്.

☐ ആറ്

നക്ഷത്രത്തെരുവിൽ തെണ്ടുന്ന
ആത്മാക്കളൊത്തുകൂടിയട്ടഹസിക്കുന്നു
ആക്രന്ദനത്താൽ മണിവാപൊട്ടി
ചോരവാർന്നൊലിക്കുന്നു
സഹസ്രരസനകൾ ഹംസഗാനം പാടുന്നു
പുറപ്പാടിനുള്ള സമയമാകുന്നു

സോഡാക്കുപ്പിയും ബീഡിക്കുറ്റിയും അരവട്ടും

സന്ധ്യ. ആർ

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടികളേ,

ഇത് ഞാൻ നിങ്ങളോടിതേവരെ പറയാത്ത കഥയാണ്. ഇത് മരണത്തിന്റെ പൊരുൾ അന്വേഷിച്ചു പോയ നചികേതസ്സിന്റെ കഥയല്ല. അമ്മയോടൊപ്പം പിറന്നാൾ ആഘോഷിക്കാൻ പരലോകത്തു നിന്നിറങ്ങി വന്ന ആലീസ് എന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ കഥയുമല്ല.

ഇത് നിങ്ങളുടെ കഥയാണ്. — അതെ ഓർമ്മകളുടെ ചൂടാറാത്ത കഥകൾ !!

പൊട്ടിച്ചിരികളും തമാശകളും കുസൃതികളും മാത്രം നിറഞ്ഞ ഒരു സുന്ദര ലോകം. അദ്ധ്യാപനം എന്ന മധുരാനുഭവത്തിന്റെ ആറു വർഷക്കാലത്തെ സമ്പാദ്യം ഓർമ്മയുടെ താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ "ടീച്ചർ, എന്നെക്കുറിച്ചു പറയൂ" എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കുസൃതിക്കഥകളുടെ കിലുക്കാം പെട്ടിയുമായി എന്റെ അരികിലേക്ക് ഓടിയെത്തുന്ന 'സോഡാക്കുപ്പി', 'അരവട്ട്', 'ബീഡിക്കുറ്റി', 'കോല് നാരായണൻ', 'റബ്ബർ' 'ബബിൾഗം' തുടങ്ങി എത്രയെത്ര കഥാപാത്രങ്ങൾ!! അച്ഛനുമമ്മയും അവർക്ക് ഓമനിച്ചിട്ട പേരുകൾ വേറെയാണ്. ഇത് കൂട്ടുകാർ കൂടുതൽ സ്നേഹത്തോടെ സമ്മാനിച്ച പേരുകളാണ്. (അനുയോജ്യമായ പേരുകൾ കണ്ടെത്താനുള്ള നിങ്ങളുടെ കഴിവ് പ്രശംസനീയം തന്നെ!)

സോഡാക്കുപ്പി !! — അതെ സോഡാക്കുപ്പി പൊട്ടിച്ചപോലെ ചീറ്റിപ്പതഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുകാരൻ. അവന്റെ ഇരിപ്പും നടപ്പും തല വെട്ടിക്കലുമൊക്കെ രജനീകാന്ത് സ്റ്റൈലിലാണ്. ഏത് പെറ്റിക്കേസിലും — തല്ലുകേസ്, — മോഷണക്കേസ്, പ്രേമക്കേസ് — തുടങ്ങി എന്തിലും ചുക്കില്ലാത്ത കഷായമില്ലാത്ത പോലെ അവനുൾപ്പെട്ടിരിക്കും. പാട്ടക്കാരന്റെ കണ്ണുവെട്ടിച്ച് പറങ്കിയണ്ടി മോഷ്ടിക്കാൻ അവനെപ്പോലെ വൈദഗ്ധ്യം മറ്റാർക്കുമില്ല. പലനാൾ കള്ളൻ ഒരു നാൾ പിടിയിലുമായി. ഒരു പൂച്ചക്കുഞ്ഞിനെ എന്നപോലെ പാട്ടക്കാരൻ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടു വന്നപ്പോഴും അവന്റെ മുഖത്ത് പഴയ ധീരസാഹസികനായ യോദ്ധാവിന്റെ ഗാംഭീര്യം ! എത്ര തല്ലി

യാലും അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ കണ്ണീർ പൊടിയുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കണ്ട. എങ്കിലും ഒരിക്കൽ വിതുമ്പിക്കൊണ്ടവൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു.

"ടീച്ചർ! അമ്മ വന്നിട്ടു പോകുമ്പോ ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ ഹോസ്റ്റലിനുള്ളിലേക്ക് കയറിപ്പോകും. കാരണം അപ്പോ എന്റെ കണ്ണുകൾനിറഞ്ഞൊഴുകുകയാകും."

അന്ന് അമ്മയാകാതിരുന്ന ഞാൻ അമ്മയുടെ മനസ്സ് തൊട്ടറിഞ്ഞ നിമിഷങ്ങൾ!

ഒരു ചിത്ര ശലഭത്തെ പോലെ ഉല്ലാസത്തോടെ പാറിപ്പറന്നു നടന്ന മൂന്നാം ക്ലാസ്സുകാരി 'അരവട്ട്' എന്ന പേരിലറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സീതാമണി. അവളുടെ അരവട്ട് ആയിരുന്നു അവളുടെ സൗന്ദര്യം എന്നെനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. എപ്പോഴും ആരോടെന്നില്ലാതെ പാടിപ്പറഞ്ഞ് നടക്കുന്ന അവളെ കണ്ടുകിട്ടണമെങ്കിൽ വല്ല മരത്തിന്റെ ചില്ലയിലോ കുററിക്കാട്ടിലോ നോക്കണം. ആരോടും വിദ്വേഷമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും തല്ലുകൂടി അവളോട് ജയിക്കാൻ ആരേയുമവൾ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. ദൂരെ നിന്ന് ഓടി വന്നിട്ട് 'ബ്രൂസ്‌ലി' സ്റ്റൈലിലുള്ള അവളുടെ തൊഴി കണേണ്ടതുതന്നെയാണ്. ആഗോളവ്യാപകമായ അവളുടെ സംശയങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറയാൻ കമ്പ്യൂട്ടറിനു പോലും കഴിഞ്ഞെന്നു വരില്ല.

ഉണ്ടക്കണ്ണും വലിയ തലയും മെലിഞ്ഞ ശരീരവുമുള്ള 'ബീഡിക്കുററി' എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അലക്സാണ്ടറിന്റെ ദൗർബല്യം കാക്കയാണ്. കാക്കയെ സൗകര്യത്തിന് കിട്ടിയാൽ അവൻ ജീവനോടെയോ അല്ലാതേയോ പിടികൂടും. പിന്നീട് പൗഡറോ കുമ്മായമോ പൂശി വെളുമ്പിയാക്കി പറത്തിവിടും. അങ്ങനെ ചരടുകെട്ടിയ കാക്കകൾ അവിടെ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ചരടായിരുന്നു 'ബീഡിക്കുററി'യുടെ 'ട്രേഡ്മാർക്ക്'.

ഞങ്ങളുടെ ഞായറാഴ്ച വൈകുന്നേരങ്ങൾ കുട്ടികൾ തീറെഴുതി വാങ്ങിയിരുന്നു. ബീച്ചിലും കുന്നിൻ പുറത്തും, അമ്പലങ്ങളിലും സിനിമാ തിയേറ്ററുകളിലും ഞങ്ങൾ ആഹ്ലാദം ഒന്നിച്ചനുഭവിച്ചു. ഒരു അദ്ധ്യാപികയുടെ ഗൗരവത്തിന്റെ മുഖംമൂടിക്കുള്ളിൽ ഒളിച്ചിരിക്കാൻ പലപ്പോഴും കഴിയാതെ പോയി.

പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസ്സുകാരി രമണിപ്പിള്ള മുറിച്ചിട്ട മുടി ചീകിയൊതുക്കിക്കൊണ്ട് നുണക്കഥകളുടെ കെട്ടഴിക്കുന്നു.... "ടീച്ചർ, ഇന്നലെ മീററിംഗ് നടക്കുമ്പോ, മുൻ വരിയിലിരുന്ന് ഞാൻ ചീഫ്ഗസ്ററിനെ 'വിംഗ്' ചെയ്തു". കൂട്ടുകാരികളുടെ കണ്ണുകളിൽ അത്ഭുതവും ഹോസ്ററൽ മുറിയിൽ പൊട്ടിച്ചിരിയുടെ തരിവളകളും വാരിയെറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൾ എന്നോട് പറഞ്ഞു.

"ബും.... അങ്ങേരൊന്നു നോക്കിയിരുന്നേ, ഞാനൊരു 'ഫ്ലയിംഗ്കിസ്' കൊടുക്കുമായിരുന്നു". ചിരിയുടെ മാലപ്പടക്കം മുഴങ്ങിക്കിട്ടിയപ്പോൾ അവൾ 'ബഡായി'കൾ ഒന്നൊന്നായി പുറത്തിറക്കി. അവൾക്കു കിട്ടുന്ന പ്രേമ ലേഖനങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടികൾ ഓരോ ഭീഷണിബോംബുകളാണ്. അപായ ചിഹ്നമായ തലയോട്ടിയും പിണച്ചു വച്ച എല്ലുകളും മുഖചിത്രമായ ആ കത്തുകളിലെ മുനയേറിയ വാക്കുകൾ കൊള്ളേണ്ടിടത്ത് കൃത്യമായി കൊണ്ടിരിക്കും.

ആനിവേഴ്സറികളുംഎസ്ക്കർഷനുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എത്രയെത്ര ഓർമ്മകൾ! സ്റ്റേജിൽ നാടകം പൊടിപൊടിക്കുകയാണ്. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ 'പോലീസ്' മുറിയിൽ കള്ളനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന രംഗം. കള്ളന്റെ നിലവിളിയുടെ സ്വാഭാവികത കണ്ട് ജനം ആസ്വദിച്ചിരുന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് സംഗതിയുടെ ഗൗരവം എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായത്. (പൂർവ്വ വൈരാഗ്യം തീർത്തതാണത്രേ.) കർട്ടൻ വീഴുന്നതിനു മുമ്പ് ടീച്ചേഴ്സ് സ്റ്റേജിലെത്തുന്നതി

നു മുമ്പ് ഇൻസ്പെക്ടർ കുങ്ങി ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണ് നായകൻ പിന്നെ പൊങ്ങുന്നത്.

ഒരു ഡിക്ററററീവ് നോവൽ വായിക്കുന്ന സ്പിരിററാണ് സീനിയർ ബോയ്സിന്റെ ലോകത്തേക്ക് കടന്നാൽ. എപ്പോഴാണ്, എവിടെയാണ്, എന്തപകടമാണ് സംഭവിക്കുകയെന്ന് ആർക്കും മുൻകൂട്ടി പറയാനാകില്ല. സ്ററണ്ടും വയലൻസും റൊമാൻസും കോപ്പിയടിയും ചേർന്ന് ഒരു അതിശയ ലോകം. ആസൂത്രിതമായ മോഷണങ്ങൾ — വേലി ചാട്ടങ്ങൾ രാത്രി നാടകങ്ങൾ — തുടങ്ങി ഹോസ്ററൽ പുരാണങ്ങൾ എവിടേയും ഒന്നു തന്നെ.

“മിസ്! ഞങ്ങളുടെ തുറുപ്പുഗുലാനൊന്നും പൊട്ടിച്ചേയ്ക്കല്ലേ”. — ആരോ പറയുന്നു.

അതെ. ഞാനിവിടെ നിർത്തുന്നു.

‘നോക്കൂ! നമുക്കു ചുററും ആനന്ദത്തിന്റേതായ ഒരു മായാ ലോകമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. പൊട്ടിച്ചിരിയുടെ, നിഷ്ക്കളങ്കതയുടെ, സ്നേഹത്തിന്റെ...

നമുക്ക് പുനരർപ്പണം ചെയ്യാം

ഐതിഹാസികമായ ഒരു സമരത്തിലൂടെ
സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയെടുത്ത രാഷ്ട്രമാണ് ഭാരതം....
നമ്മുടെ നാട് സ്വതന്ത്ര–മതേതര–പരമാധികാര
റിപ്പബ്ളിക്കായി തീർന്നതോടെ
അതിൻെറ സ്വാതന്ത്ര്യം കൂടുതൽ ദീപ്തമായി.
ഈ ദീപ്തി തുടർന്നും നിലനിർത്താൻ,
ചുമതലപ്പെട്ടവരാണ് നാം.
രാജ്യത്തിൻെറ സുസ്ഥിതിക്കും ശ്രേയസ്സിനും
വേണ്ടി യത്നിക്കാൻ,
രാജ്യം നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികളെ നേരിടാൻ,
അജ്ഞതയും ദാരിദ്ര്യവും വിഘടനവാദവും
തുടച്ചുമാററാൻ,
പൂർണ്ണമനസ്സോടെ നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം
രാഷ്ട്ര പുരോഗതിക്കായി നമുക്ക് പുനരർപ്പണം
ചെയ്യാം.

പബ്ളിക് റിലേഷൻസ് വകുപ്പ്, കേരള സർക്കാർ.

Details of Publication

1	Name of the journal	:	Kazhakootam Cadet
2	Place of Publication	:	Sainik School
3	Periodicity of Publication	:	Annual
4	Copies Printed	:	850
5	Distribution	:	Free
6	Editorial Adviser	:	Prem C Nair, (Master)
7	Owner and Publisher	:	Principal, Sainik School, Kazhakootam
8	Printer	:	Vijayanand Printers, Kazhakootam

The Sainik School, Kazhakootam gratefully acknowledges the receipt of magazines and periodicals from all other sister institutions in the Country.

THE KAZHAKOOTAM CADET
ANNUAL OF THE SAINIK SCHOOL, KAZHAKOOTAM 1993
THIRUVANANTHAPURAM, KERALA 695 585